

Lyndon LaRouches Fire Love for produktivitet

Leder fra LaRouchePAC, 24. november, 2016 – **LaRouches Fire Love** udgør én samlet politik, der tilsigter en forøgelse af menneskelig produktivitet.

Tag for eksempel i betragtning den umiddelbare fremtids samlede, internationale rumprogram, hvor et genoplivet NASA vil integrere sine bestræbelser med Kinas ledende rolle; med et genoplivet russisk program, baseret på den nødvendige genoplivelse af russisk videnskab; med Europa; og med mange andre lande, der netop nu begynder at kaste deres blik ud i rummet. Og snart vil dette globale rumprogram udvides til at inkorporere industrialiseringen af Månen, som den store Krafft Ehrlicke har forudsagt. Snart vil videnskabelige, tekniske og industrielle aktiviteter på Månen tilsammen udgøre en uerstattelig del af hele rumprogrammet – ikke længere blot et globalt rumprogram, men ét, der allerede inkorporerer det umiddelbart omkringliggende rum.

Ikke alene det: det forcerede program for fusionskraft, som er LaRouches Fjerde Lov, vil i sig selv blive integreret i det globale rumprogram. Menneskets udforskning af Solsystemet kræver fusionskraft, hvilket igen betyder, at fusionskraft må indarbejdes i hele indsatsen lige fra begyndelsen – tæk f.eks. på, hvordan alle trækkene ved det nu forældede rumfartssystem, som vi hidtil har benyttet os af, alle er blevet formet af trækkene ved det kemiske system for fremdrift, vi har brugt.

En undersøgelse af det 20. århundredes tyske, russiske og amerikanske ballistiske missilprogrammer, der gik forud for og lagde fundamentet til de efterfølgende rumprogrammer, viser os historiens mest storstilede, vertikale og horisontale integration af mange tusinde menneskers bestræbelser inden for

talrige videnskabelige, tekniske og industrielle discipliner og områder. Og dette glidende, integrerede design, den tekniske udarbejdelse, produktion og afprøvning, blev alle fundamentalt baseret på nye, fysiske principper. De kulminerede alle i et unikt system – aldrig før set – utroligt komplekst, bestående af tusinder af dele, og som alligevel ikke tolererer selv én eneste fiasko.

Da missilprogrammet gik over i rumprogrammet – da menneskeheden tog det første skridt ud i rummet, begyndende med Sovjetunionens opsendelse af Sputnik i 1957 – udvidedes den fornødne skala og kompleksitet, der kræves i den samlede rumindsats, uden sammenligning, selv, når man sammenligner med den forudgående revolution med de ballistiske missiler. For eksempel skrev Boris Chertok, i sin fire binds store, banebrydende førstehåndsberetning om det sovjetiske rumprogram: »Jeg vil påstå, at Koroljov [S.P. Koroljov, den største leder af det sovjetiske program] nok var den første, der forstod, at rumteknologi krævede en ny organisation ... For Koroljov, hans stedfortrædere og nære medarbejdere blev dette gigantiske, nye system til pga. et bredt syn på rumteknologi, ved at kombinere grundforskning, anvendt videnskab, specifikt design, produktion, opsendelse, flyvning og flykontrol, snarere end ud fra et specifikt rumfartøj. Dette enkeltkredsløbsarrangement begyndte at operere i 1959 og 1960. Hundreder og senere mange tusinder videnskabsfolks og specialisters beherskelse af dette kredsløb gjorde det muligt for menneskeheden at indlede Rumalderen i det 20. århundrede.«

Man kunne se topingeniører og designere i intens diskussion med maskinarbejdere i mange af værkstederne; disse tekniske arbejdere rådslog igen jævnligt i komiteer, og i mere intime sammenhænge, med de mest berømmede ledere af teoretisk videnskab. Den horisontale integration gennem dusinvis af institutioner og fabrikker var lige så intens. Det er forbløffende, at dette overhovedet kunne finde sted under Sovjetunionens system med centralplanlægning – som Anden

Verdenskrigs hårde skole havde nødvendiggjort – men det er en anden historie. Men det begyndte alt sammen at falde fra hinanden efter en stor, tragisk ulykke i 1960, og dernæst raserede Det britiske Imperiums agenter for Thatcher-politikken alt, hvad der var tilbage af sovjetisk videnskab i 1990'erne.

Det, der behøves for den umiddelbare fremtids rumprogram, er LaRouches kreditsystem i Hamiltons tradition, centreret omkring og dirigeret af en Nationalbank, som er et fleksibelt, almengældende system, der støtter alle dele af denne massivt komplekse produktionskæde, fra top til bund og fra den ene ende til den anden, og som i sig inkorporerer det, som afdøde Charles de Gaulle kaldte »indikativ planlægning«. Og vi taler naturligvis ikke kun om rumfart her, men om forøget, menneskelig produktivitet af enhver form og farve. Vores seneste oplevelse af dette er de midler, hvorved Franklin Roosevelts anvendelse af Hamiltons kreditsystem gjorde USA til et demokratiets arsenal for Anden Verdenskrig, og til langt den største, økonomiske magt, verden nogen sinde havde set. Med øjeblikkelige lån med lav rente til kontrakter om produktion til forsvaret, fra øverst til nederst i hierarkiet, gjorde Roosevelts system det muligt for denne massive struktur at 'vende på en tallerken'. At 'vende på en tallerken' imod helt nye, netop introducerede højere niveauer af videnskab og teknologi. Det er præcis, hvad vi nu har brug for – og hvad vi må opnå gennem LaRouches Fire Love.

Foto: 14. maj, 2010 – Et af NASA's sidste rumflyvninger, rumfærgen Atlantis besøger den Internationale Rumstation for vedligeholdelse og montage.

Rapport fra Pucallpa, Peru, om Zepp-LaRouches præsentation af »Måneøkonomien«

21. nov., 2016 – *Impetu*, »dekanen« for pressen i Pucallpa, hovedstaden i Ucayali-distriktet i det østlige Peru, erkendte, at Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche leverede en vidtrækkende vision for hele menneskeheds fremtid, i sin tale på åbningsdagen, den 17. nov., [1] for Sammenslutningen af Økonomer i Perus XXIII Kongres, der blev afholdt i denne Amazon-by med 200.000 indbyggere. *Impetu* gav sin historie på kongressens første dag titlen, »Kongres for økonomer diskuterer fremtidsplan for en Måneøkonomi«.

Zepp-LaRouche, stifter af Schiller Instituttet og formand for det tyske, politiske parti BÜSo, og hustru til den amerikanske politiker, Lyndon LaRouche, »fremførte, at, om mindre end ét år, er der skabt en alliance af nationer, der har opbygget en paralleløkonomi i halsbrækkende tempo, og som udelukkende er helliget opbygning af realøkonomi, i modsætning til maksimering af spekulative monetære gevinster, og som nu omfatter mere end halvdelen af menneskeheden«, skrev *Impetu*.

»Dette nye fællesskab af nationer – fortsatte Zepp-LaRouche – repræsenterer et kraftcenter, baseret på økonomisk vækst og, frem for alt, baseret på avanceret teknologi, der hører fremtiden til, som man ser det i det succesfulde, kinesiske program for udforskning af Månen, der fokuserer på tanken om at bringe store mængder helium-3 fra Månen til Jorden til brug i en fremtidig, termonuklear fusionsøkonomi.[2] Hun fremførte, at denne kurs for en fremtidsøkonomi vil øge energigennemstrømningstætheden i en helt anden størrelsesorden, både i produktionsprocessen på Jorden, såvel

som også mht. brændstof til rumrejser, og på denne måde introducere en helt ny fase i den menneskelige arts evolution.«

---

[1] Talen kommer på dansk her på hjemmesiden.

[2] Se: Udvinning af helium-3 på Månen, for en fusionsøkonomi for fremtiden, <http://schillerinstitut.dk/si/?p=1894>

Xi Jinpings hovedtale ved APEC-ledertopmødet i Lima, Peru: 'Styrkelse af partnerskab for større fremdrift af vækst'

Det følgende er uddrag af den kinesiske præsident Xi Jinpings hovedtale for Asien-Stillehavsområdets Økonomiske Samarbejde (APEC) ledertopmødet i Lima, Peru, 19. november, 2016. Hele talen kan læses her:

<http://www.globaltimes.cn/content/1019023.shtml>

I dag er vi kommet til Lima fra hele verden for at forfølge de samme mål om velstand for det asiatiske Stillehavsområde ...

For to måneder siden afholdt vi et succesrigt G20-topmøde i Hangzhou, Kina, hvor jeg selv og andre ledere førte dybtgående

diskussioner og nåede frem til en vigtig konsensus omkring betydningsfulde spørgsmål, som verdensøkonomien konfronteres med ... Vi aftalte, at, stedt over for risici og udfordringer, må alle parter arbejde sammen i partnerskabets ånd om win-win-resultater, for at styrke koordineringen af makroøkonomisk politik og finde kreative måder til ansporing af vækst ...

For at en regional handelsaftale skal vinde bred tilslutning, må den være åben, inkluderende og til alles fordel. Vi må etablere en ramme for regionalt samarbejde, der fremviser jævnbyrdig rådslagning, fælles medvirken og fælles fordele. Et lukket og ekskluderende arrangement er ikke det rette valg.

I denne sammenhæng er opbygningen af et Frihandelsområde for det asiatiske Stillehavsområde (FTAAP), som rammende af erhvervssamfundet anses for at være APEC's drøm, et strategisk initiativ, der er afgørende for det asiatiske Stillehavsområdes velstand på længere sigt ...

På et globalt plan er en ny runde af en revolution inden for videnskab, teknologi og industri og globale værdikæder i færd med at blive formet på ny. Alle disse udviklinger har føjet nye dimensioner til økonomisk globalisering ...

For det andet, så bør vi styrke sammenhængskraften for at opnå sammenhængende udvikling. Sammenhængskraft udløser potentiale og understøtter sammenhængende udvikling. Vi må opbygge multidimensionalt netværk for sammenhængskraft, der dækker det asiatiske Stillehavsområde. Efter otte år stiller Latinamerika atter op som vært for APEC-mødet. Vi bør gribe denne anledning til at koordinere programmer, der fremmer sammenhængen mellem Stillehavets to kyster, for at støtte og styrke realøkonomien i hele området ...

For tre år siden foreslog jeg initiativet for Bæltet-og-Vejen. Det har til formål at styrke sammenhængskraften for at fremme den frie strøm af produktionsfaktorer og skabe en platform for win-win-samarbejde og fælles fordele for alle. Flere end 100

lande og internationale organisationer har tilsluttet sig eller givet udtryk for støtte til dette initiativ og således skabt en stærk kreds af venner, der er kommet sammen omkring en fælles vision, gensidig tillid og venskab. Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) er nu i drift. Silkevejsfonden er på plads. Flere store projekter er blevet lanceret og genererer enorme økonomiske og samfundsmæssige fordele ... Kina byder alle parter velkommen til at gå med i dette initiativ for at imødegå udfordringer, være fælles om mulighederne og søge fælles udvikling.

For det tredje, så bør vi styrke reform og innovation for at skabe mere intern drivkraft ...

Vi bør skifte vækstmodel, resolut tilpasse økonomisk struktur gennem reform og hæve multi-faktor produktivitet. Vi bør fremskynde koordinering af makropolitik, med fast hånd fremme strukturreformer og forøge den positive afsmitning. Vi bør fremskynde indsatsen for at udforske en ny filosofi, model og kurs for udvikling, aktivere social kreativitet og på markedet flytte vore industrier og produkter op ad den globale værdikæde og udvide rummet for udvikling.

For det fjerde bør vi promovere win-win-samarbejde for at smede stærke partnerskaber ... vi bør forpligte os til at opbygge et fællesskab for en fælles fremtid[,] ... og ethvert forsøg på at underminere eller ekskludere hinanden må afvises ...

I de seneste mange år efter udbruddet af den internationale finanskriser har Kina bidraget med næsten 40 % af den globale vækst og har spillet en nøglerolle i at være drivkraft i den globale, økonomiske genopretning ...

Vi vil promovere innovationsdrevet udvikling og erstatte gamle faktorer for drivkraft for vækst med nye. Vi vil fortsætte med at forfølge strategien med innovationsdrevet udvikling og intensivere strukturreformer inden for forskning og udvikling

for at udskifte en forældet tankegang og fjerne institutionelle forhindringer, fuldt ud gøre indflydelsen af videnskabens og teknologiens rolle i økonomisk og social udvikling gældende og trække på alle kilder til innovation. Vi vil yderligere skabe en pulje af foretagenders, universiteters og forskningsinstitutters bestræbelser, for at aktivere erhvervsorganisationer, folk, markedet og kapitalen til at gøre innovationsbaseret udvikling til drivkraften. Vi vil stimulere nye teknologier, nye industrier og nye foretagender således, at fremskridt inden for innovation vil blive anvendt i økonomiske operationer og forvandlet til nye kræfter, der driver væksten frem.

Vi vil promovere tovejs-åbenhed af høj standard for at levere win-win-resultater ...

Vi vil intensivere vores afgørende kamp mod fattigdom således, at, frem til 2020, alle de 55,75 mio. mennesker i Kinas landdistrikter, som lever under den nuværende fattigdomsgrænse, vil blive løftet ud af fattigdom ...

Kina har engageret sig forpligtende til fredelig udvikling og en win-win-strategi med åbenhed. Samtidig med, at Kina stræber efter sin egen udvikling, vil Kina også arbejde for at fremme den fælles udvikling af alle lande i det asiatiske Stillehavsområde og skabe flere muligheder for mennesker i vores region.

Erhvervssamfundet, som den mest dynamiske kraft i den globale økonomi, spiller en afgørende rolle som drivkraft bag reform, udvikling og innovation. Jeg håber, I vil tage lederskab i forfølgelsen af win-win-samarbejde og yde nye bidrag til økonomisk vækst i både det asiatiske Stillehavsområde, og i hele verden.

Foto: Kinas præsident Xi Jinping holder sin hovedtale ved APEC-topmødet i Lima, Peru, 19. nov., 2016.

Lyndon LaRouche: Menneskeheden må ændre Universets adfærd som sådan

Leder fra LaRouchePAC, 20. november, 2016 – Idet Lyndon LaRouche gjorde status over de betydningsfulde, strategiske fremskridt, der i den seneste periode er opnået over hele planeten, og over de fremskridt, der fortsat ikke er realiseret, sagde han i dag til sine medarbejdere, at »det, der finder sted nu, er i vid udstrækning fremskridt, men det er ikke endegyldigt ... vi gør fremskridt, men denne form for fremskridt lever ikke op til menneskehedens behov ... Spørgsmålet er, hvad menneskeheden kan gøre for at ændre universets adfærd som sådan«.

LaRouches dybtgående diskussion er afgørende for at imødegå de udfordringer, som menneskeheden nu konfronteres med.

Ugen sluttede med endnu et ødelæggende nederlag for Obama, denne gang et nederlag for hans frihandelspolitik ved APEC-topmødet i Lima, Peru, i takt med, at det globale tyngdepunkt skifter over til de succesrige initiativer, som Kina og Rusland tager. Der, hvor vi nu står, sagde Helga Zepp-LaRouche til medarbejdere, er, at

»Jeg mener, vi nu er vidne til en fortsættelse af det meget høje tempo i den dynamik, der har været den fremherskende i de seneste to en halv måned, eller lidt længere, begyndende med Vladivostok-mødet; integrationen af den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU) og Ét bælte, én vej; fortsættelsen heraf ved G20-topmødet i Hangzhou; og dernæst ved ASEAN-mødet i Laos;

efterfulgt af BRIKS-konferencen i Goa, Indien, i oktober måned; og nu, under APEC-mødet i Lima, Peru.

Det, der står helt klart, er, at tyngdepunktet og magtcentret fuldstændigt er skiftet over til denne dynamik, især med integrationen af Kinas og Ruslands politik. Og hvad der hermed følger er en fortsættende eksplosion af infrastruktur og andre udviklingsprojekter, som, hvis man tager dem samlet set, virkelig er en bjergtagende dynamik, der i løbet af de seneste tre år har fundet sted i et stadigt stigende tempo.

Dette er ganske afgjort verdens kraftcenter i øjeblikket, for det står ganske klart, at de transatlantiske etableringer er fuldstændigt ude af stand til at fatte, at deres model, med globalisering og neoliberal fordeling af rigdom, fra de fattige til de rige, har lidt totalt nederlag. Og de er hverken i stand til at forudsige udviklinger eller håndtere konsekvenserne af sådanne begivenheder som Brexit og valget af Trump.«

Men, den umiddelbart foreliggende udfordring – med at bruge den tidevandsbølge, der nu fejer ind over USA, som det kom til udtryk i præsidentvalget, til endelig at bringe USA med om bord i Verdenslandbroens Nye Paradigme – kræver, at vi erkender og vender vores opmærksomhed mod et langt dybere spørgsmål. I sin diskussion med medarbejdere udtalte LaRouche, i uddrag:

»Jeg ved, at det, vi nu gør, i virkeligheden ikke er så fremragende, selv om det ser strålende ud – For, hvis vi ikke ser disse overliggende overvejelser, som folk forsøger at overse – hvor de siger, 'det når vi til senere, det kommer vi til, lad være med at presse jer selv for meget' – det er det, der bekymrer mig.

Vi er kommet til noget i denne forandring, der nu finder sted, hvor vi sandsynligvis har fået en misforstået selvtillid. Det betyder ikke, at vi som sådan gør noget, der er dårligt, men

det betyder, at vi ikke rigtig har fået fat i, hvad det er for et princip, på hvilket menneskeheden beror ...

Spørgsmålet drejer sig om menneskets iboende natur, som Einstein forstod i visse af sine videnskabelige arbejder. Det gjorde han! Og det er, hvad vi har mistet. Vi gik bort fra denne form for idé og besluttede at satse på en mere økonomisk fremgangsmåde ...

Vi har gjort nogle gode ting. Vi har forbedret kvaliteten af menneskeheden generelt, menneskeheden kvaliteter generelt, på basis af visse projekter, visse ting. Men, vi har mistet spørgsmålet om, hvad meningen med menneskets eksistens er. Det vil sige, af hvilken art er selve eksistensen, selve arten af det mulige menneske?

Det, vi gør, er godt, i vid udstrækning; i visse dele af verden og inden for visse af livets aspekter. Men, det er ikke det, menneskeheden rent faktisk har behov for. Mennesket må vide, hvad begrundelsen for mennesker, for menneskelige væsner, er, noget, der aldrig bliver forstået af blot og bart dødelige mennesker, der ser på sig selv i en sådan kategori ...

Hvad er betydningen, den iboende betydning, af et menneske? Af **ethvert** menneskes eksistens? Eller af alle mennesker?

Det, der nu finder sted, er i vid udstrækning fremskridt – men det er ikke endegyldigt ...

Det vi har med at gøre, er spørgsmålet: Hvad er skabelsens natur? Spørgsmålet er, hvad er den fundamentale mening med mennesket? Hvad er menneskeslægtens natur, som en universel ting? Universet er organiseret, og man må derfor tænke på et univers, der er iboende organiseret. Ikke praktisk organiseret, men iboende organiseret ...

Folk ved ikke, hvad det er, der får universet til at fungere. Hvad er det, der er karakteristisk for menneskeheden, og som gør den overlegen i forhold til alt, hvad vi ved om alle

former for dyr ...?

Vi gør fremskridt; men denne form for fremskridt er ikke tilstrækkelig til at opfylde det, der kræves af menneskeheden. Der er noget i universet, der kontrollerer og bestemmer universets betydning, som en mission.

Hvad er det, der får universet til at gøre, hvad det gør for menneskeheden som sådan? Spørgsmålet er, hvad menneskeheden kan gøre for at ændre universets adfærd, som sådan?»

Foto: Mennesket og Universet – Universet, og mennesket.

Rumforskning og klassisk kultur

– vi må genoprette den degeneration hos det amerikanske folk, der har fundet sted under Bush og Obama

Leder fra LaRouchePAC, 17. november, 2016 – I hele nationen, og i hele verden, træder ledende personer nu frem for at fastslå det potentiale, der nu præsenteres for USA og verden, for at gøre en ende på den død og ødelæggelse, der er blevet gennemtvunget under administrationerne Bush og Obama. General Harald Kujat, tidligere stabschef for det tyske Bundeswehr,

har påpeget de drastisk forbedrede relationer mellem USA og Rusland, som Trump og Putin har sat i gang som grundlaget – og det eneste grundlag – for at løse de uhyrlige kriser i Ukraine og Syrien. Tidligere amerikanske ambassadør Chas Freeman, der også tidligere har været viceforsvarsminister, sagde i et interview med Ron Paul, at Trump »bør erindre sig, at han grundlæggende set har anført en revolution – han anførte en flok mennesker, som Hillary Clinton kaldte ynkelige, til at komme ud til stemmeurnerne og markere deres afvisning af 'politik som hidtil' i Washington, og til den rent ud sagt degenererede atmosfære i vores politiske kultur«. Han roste Trumps stærke insistensen på, at USA må gå sammen med Rusland og fokusere på at knuse ISIS i Syrien snarere end at vælte Assad for regimeskift i Syrien og tilføjede, at det var »rent ud sagt vanvittigt, at USA prætenderer, at vi har absolut fortrinsret i havene ud for Kina på ubestemt tid«

Fremkaldt af valgchokket er en politisk følsomhed ved at overvinde den amerikanske befolknings og de europæiske befolkningers accept af ledere, der sanseløst dræber hundreder af tusinder af mennesker og ødelægger hele nationer samtidig med, at de fordriver millioner fra deres hjem som flygtninge.

Men, hvad er da årsagen til denne tidligere blinde accept af sådan ondskab? Den må fastslås som værende lokaliseret i befolkningernes degenererede intellekt, i ødelæggelsen af de menneskelige, skabende evner hos folk, der i to årtier har været underkastet et kulturelt forfald. Når troen på menneskets videnskabelige evne til at »underlægge sig hele naturen«, både på Jorden og i Universet, fordømmes af 'de grønne' som en ødelæggelse af Moder Jord, og underholdning reduceres til narkotika, vold og perversionser; når skøn musik erstattes af pulserende støj – da er det muligt at overbevise folkeslagene om at lukke deres øjne for den rædsel, der begås i deres navn.

Nu er disse sind ved at blive vækket, både gennem den økonomiske ødelæggelse af deres liv, og gennem den

revolutionerende ændring via valget, der giver et glimt af håb.

Som Lyndon LaRouche har sagt i mere end fyrré år, så er det i et sådant skæbnesvangert øjeblik i historien, at den optimistiske tro på menneskehedens potentiale for fremskridt kan og må genoprettes og sikre en fremtid for alle mænd og kvinder på vores planet, gennem videnskabelige fremskridt, der løfter vort blik mod stjernerne, og gennem skønheden i klassisk kunst og musik, »ved hvilken man kommer til frihed«, som Friedrich Schiller sagde.

Frihed, fra City of Londons og Wall Streets destruktive magt over de vestlige regeringer, er nu inden for rækkevidde i takt med, at parlamentarikere, slagte af forbløffelse, i Europa og USA konfronteres med det eneste alternativ til det bankerotte, vestlige finanssystems ukontrollable kollaps: en Glass/Steagall-reform for at lukke de for-store-til-at-lade-gå-ned-spillebuler på Wall Street ned, og med en kreditpolitik i Hamiltons tradition, med princippet om national, dvs. statslig, bankpraksis til genrejsning af økonomien, rumprogrammet, videnskabelig forskning og internationalt samarbejde omkring nationsopbygning i hele verden, hvor den Nye Silkevej bringes til hele menneskeheden. (LaRouches Fire Økonomiske Love til USA's – og verdens – omgående redning.)

<https://www.youtube.com/watch?v=oYvdB5j1Flk>

Helga Zepp-LaRouche diskuterer strategi med aktivister fra LaRouchePAC, der er på vej til Washington, D.C., hvor hun understreger, at Trumps sejr og Clintons nederlag må ses som en del af et internationalt kursskifte. Det er nu op til os at sætte dagsordenen, begyndende med LaRouches Fire Love i traditionen efter Hamilton.

»Først og fremmest vil jeg gerne sige hej til jer. Dette er selvfølgelig en meget vigtig intervention, for valgresultatet

i USA, som mange mennesker ikke så komme, er i realiteten en del af en global udvikling. Alle forklaringerne, som de amerikanske medier kommer med, er for det meste røgslør, eller en eller anden forløren forklaring, som f.eks., at det var FBI, der kostede Hillary valget, osv., osv.

Det, der i virkeligheden finder sted rent strategisk, er, at befolkningsmasserne i den transatlantiske sektor – i Europa, og i USA i særdeleshed – nu virkelig har fået nok af et Establishment, der vedvarende har handlet imod deres interesser. Det, de kalder »overløberstaterne« – menneskene i disse stater er ikke repræsenteret af det transatlantiske etablissement. Dette ved de, fordi, for dem, er livs- og arbejdsvilkårene i løbet af det seneste årti, kan man sige, men i realiteten i løbet af de seneste 50 år, kun blevet værre og værre. Folk er nødt til at have flere jobs samtidig for at få økonomien til at hænge sammen. Der har været mange tilfælde, hvor deres sønner, og undertiden endda deres døtre, er blevet udsendt til Irak fem gange i træk og er kommet hjem, totalt nedbrudte. Så folk har oplevet, at livet bare bliver værre for dem, og at de med Washington/New York-etablissementet intet håb har.

Man så det samme fænomen med Brexit-folkeafstemningen i Storbritannien i juni måned; som også her ikke bare handlede om flygtningene, og ikke bare handlede om de mere åbenlyse spørgsmål, selv om disse spiller en vis katalyserende rolle; men, det var den samme, fundamentale følelse af uretfærdighed, og at der simpelt hen ikke længere findes en regering, der tager sig af det almene vel. Og uanset, hvilke forklaringer, de hoster op med, så vil dette ikke forsvinde, før situationen er forbedret, og god regering er genetableret i USA og Europa, og i andre dele af verden.

Det umiddelbart næste punkt, hvor den samme vrede med al sandsynlighed vil vise sig, er ved den forestående folkeafstemning i Italien – hvor man den 4. december vil have en folkeafstemning om en forfatningsændring og, som stemningen

i øjeblikket er, som også vil blive en afstemning imod Renzi-regeringen. Renzi lovede først at træde tilbage; nu siger han, at han ikke vil træde tilbage: Under alle omstændigheder, så vil denne udvikling fortsætte, indtil man indsætter en forbedring.

Trumps valgsejr er selvsagt et åbent spørgsmål, for det står endnu ikke klart, hvad hans præsidentskab vil blive for ét; men, som Lyndon LaRouche har understreget næsten hver dag siden valget, så er dette ikke et lokalt, amerikansk anliggende. Dette er et globalt anliggende; det er et internationalt spørgsmål.

En af de væsentligste grunde til, at Trump vandt valget, er, at han, især i den seneste fase, havde understreget, at Hillary Clinton ville betyde Tredje Verdenskrig pga. hendes politik for Syrien, fordi hun ... foreslog en frontal konfrontation med Rusland. Det var præcist at ramme hovedet på sømmet, for vi befinder os på en meget, meget farlig kurs for konfrontation med Rusland og Kina.

Under valgkampagnen har Trump gentagne gange sagt, at han ville have en anden holdning over for Rusland. Og siden han blev valgt, har han talt i telefon med både Putin og Xi Jinping og i begge tilfælde sagt, at han vil arbejde for at forbedre relationerne mellem USA og så Rusland og Kina, hhv. Dette er selvsagt ekstremt vigtigt; og det andet, ekstremt vigtige spørgsmål er: Vil han følge op på sit løfte om Glass-Steagall, hvor han især i byen Charlotte atter sagde, at han ville gennemføre Glass-Steagall?

Dette er virkelig hovedspørgsmålet. For kun, hvis man gør en ende på kasinoøkonomien, som er den virkelige årsag til krig, kan situationen i realiteten bringes tilbage på ret køl. Alle de progressive – Bernie Sanders, Elizabeth Warren og selv [Nancy] Pelosi – har allerede sagt, at de vil samarbejde med Trump, hvis han vil satse på dette økonomiske program med infrastruktur/jobskabelse/Glass-Steagall.

Vi bør lade tvivlen komme ham til gode; men, vi bør også være klar over, at hele Wall Street-slænget og de neokonservative i det Republikanske Parti vil gøre alt for ikke at få dette. Derfor må vi have denne intervention for virkelig at opdrage Kongressen og Senatet mht. det, der virkelig står på spil. Hele verden holder nu øje med – holder så at sige vejret – spørgsmålet, om der kommer en ændring til det bedre i amerikansk politik?

Det gør der forhåbentligt. Men det vil kræve alle forholdsreglerne. Glass-Steagall som den absolutte forudsætning, uden hvilken intet andet vil fungere; men det er ikke nok. For, vi taler ikke bare om en bankreform. Vi taler om et totalt nyt paradigme i det økonomiske system. Og dette nye paradigme må defineres af LaRouches Fire Love, som alle må sikre sig, at de forstår, når de skal udføre denne form for lobbyvirksomhed.

For, Lyndon LaRouche har understreget, at nøglen er at øge arbejdskraftens produktivitet. Som følge af de seneste årtiers neoliberale, eller monetaristiske, politik, er denne produktivitet i den transatlantiske sektor faldet under punktet for break-even, hvor det går lige op. Dette er grunden til, at vi må have en nationalbank i traditionen efter Alexander Hamilton; vi må have en politik for statskredit; vi må have et internationalt kreditsystem, et nyt Bretton Woods-system; og vi må selvsagt have et 'win-win'-samarbejde mellem alle nationer omkring opbygningen af den Nye Silkevej – også internt i USA – så den bliver til en verdenslandbro.

Af ekstraordinær betydning er den fjerde af de Fire Love, der siger, at man ikke kan få en forøgelse af økonomiens produktivitet, med mindre man satser på et forceret program for at opnå fusionskraft; samt et internationalt program for udforskning af rummet. For kun, hvis man foretager denne form for avantgarde-spring i produktiviteten – fusionsteknologi vil bringe os en helt anden, økonomisk platform. Med fusionsfaklen vil vi blive i stand til at få sikkerhed i energiforsyningen

til hele planeten; man vil få nye råmaterialer, fordi man vil blive i stand til at bruge ethvert affaldsprodukt, hvor man udskiller diverse isotoper og genskaber nye råmaterialer ved at sammensplejse isotoperne, som det skal gøres.

Så det repræsenterer et gigantisk, teknologisk spring. Det samme gælder for rumfartsteknologi, for det vil få samme virkning som under Apolloprogrammet, hvor hver investering i rumteknologi, i raketter, i andre nye materialer, gav 14 cents tilbage for hver cent, der blev investeret. Og alt fra computerchips til Teflon-køkkengrej, og alle mulige gavnlige resultater, opstod som biprodukter af rumforskning.

Og for at få verdensøkonomien ud af den nuværende tilstand, især i den transatlantiske sektor, må man have denne form for kursomlægning i retning af videnskabeligt og teknologisk fremskridt og en forøgelse af **energigennemstrømningstætheden**. Og hele denne Grønne ideologi – som i virkeligheden er en ikke-udviklingsideologi – må erstattes; og verden må komme tilbage til den kurs, hvor det fysiske univers' virkelige, fysiske love er kriteriet for sandheden, og ikke en eller anden ideologi.«

Foto: Besætningen fra ekspedition 49, Shane Kimbrough, NASA-astronaut, sammen med Roscosmos-kosmonauterne Sergej Ryzhikov og Andrej Borisenko, og som alle i øjeblikket befinder sig om bord på den Internationale Rumstation, hvor de har arbejdet sammen i over fire måneder i kredsløb. [foto: NASA]

Stræb efter Lykke med Gottfried Wilhelm Leibniz. Mandag, den 14. november, 2016 markerer 300-året for universalgeniet Gottfried Leibniz' død.

Gottfried Leibniz' død markerer den største, enkeltstående begivenhed i konsolideringen af 'venetiansk' imperiemagt i Storbritannien, en begivenhed, der nødvendiggjorde den Amerikanske Revolution. Fire år tidligere, i 1712, havde Leibniz en position som hovedrådgiver til Ruslands Peter den Store; som nyudnævnt Særlig Rådgiver til Kejser Karl VI; som mangeårig strateg og lærer for tronfølger i første position til Storbritannien, Sophie af Hannover; hovedfilosof og diplomat for hertug Anton Ulrich, i sine bestræbelser for at afslutte den sekteriske strid i det kristne Europa og forene kirkerne; og den anerkendte leder af videnskabens fremmeste grænser – og især en leder med et epistemologisk talent for, hvordan man skal avancere disse grænser yderligere. Han havde etableret et nationalt videnskabsakademi i Berlin, initieret et andet i Wien og var i færd med at lægge fundamentet for endnu et i Skt. Petersborg. Han havde betydelige videnskabelige, diplomatiske og epistemologiske indfaldsveje ind i det franske hof og ind i Kina.

Download (PDF, Unknown)

Se video:

Leibniz' Loving Wisdom, not Russell's Evil Logic:

<https://www.youtube.com/watch?v=boJg8yASSfI>

Se også: En introduktion til Gottfried Leibniz (dansk):

del I <http://schillerinstitut.dk/si/?p=12423> og

del II <http://schillerinstitut.dk/si/?p=14177>

Tyrkiets Yilderim: Kampen for miljøet er 'en fælde' imod udviklingslandes anvendelse af kernekraft

14. nov., 2016 – Den tyrkiske premierminister Binaldi Yilderim har erklæret, at miljøkampen er en forhindring for udviklingslande. »Spørgsmålet om miljøet er en fælde. Hvis man begynder at udvikle sig og har en fordel over for andre lande, når man foretager strategiske investeringer, eller trænger ind på deres territorium, aktiverer de omgående miljøforkæmpere«, sagde Yilderim ved et arrangement for »Byens arkitektmøde« i Istanbul.

Yilderim fortsatte med at sige, at ødelæggelsen af historie, kultur og natur ikke bør tolereres. »For at opretholde forsyningsniveauet har vi brug for et udvalg af energi. Vi bør bygge tre [kernekraftværker], ikke bare et eller to«, understregede han.

Den tyrkiske præsident Recep Tayyip Erdogan kom med en lignende udtalelse i sidste uge, og den 7. nov. meddelte

minister for energi og naturlige resurser, Berat Albayrak, at den private sektor havde investeret \$5 mia. i 2016 til byggeri af i alt 158 elektricitetsværker i Tyrkiet.

Foto: Fra en anti-kernekræftdemonstration i Tyrkiet.

Lyndon LaRouche: En ny opfattelse af, hvad internationale relationer er

Leder fra LaRouchePAC, 12. november, 2016: Lyndon LaRouche udtalte følgende under diskussioner med sine medarbejdere den 10. november:

»Hele det økonomiske system er ikke klar til at fungere. Vi må få dette system til at fungere, ikke blot et par ting her og der. Vi må skabe en særlig form for organisation, der fremmer evnen til at få flere dele af verden i hænderne på den anden del af verden. Ellers vil det ikke fungere. Man må samle tingene. Hvis man ikke har en forbindelse, har man ikke en kontrakt ... Det, vi vil få at se mht. dette spørgsmål, er en mere kompliceret ting. Det, vi vil få at se, er en forståelse af en ny opfattelse af, hvad internationale relationer er. Det er, hvad der vil ske, og det er sådan, det vil fungere. I modsat fald vil det ikke fungere af indlysende grunde, for dem, der kender detaljerne mht. de tyske osv. økonomier.

Et af problemerne er, at det på nuværende tidspunkt ikke er noget kvalificeret indhold mht. at udvikle relationerne mellem disse nationer. Vi må have et faktisk indhold, der må være

funktionelt. Det er en af de ting, vi må arbejde på, men det er ikke på plads i øjeblikket.

Problemet er, at vi ikke har et defineret, internationalt system, der kan sikre fred. Det findes ikke endnu, og vi må skabe det ... Det vil kræve en masse arbejde af folk, for at skabe det, for det er ikke kun af navn, at det skal gøres; problemet er at forstå, *hvordan* det kan fungere. Dette kan gøres. Det kan gøres med samarbejde mellem nogle dele af verden som helhed. Det generelle billede bliver ikke let, men der er nogle forbindelser, der kan skabes til en begyndelse. Men der skal gøres meget for at det skal lykkes.

Jeg ville ikke sætte min lid til Trump. Han vil gøre, hvad han vil gøre, men sæt ikke jeres lid til ham. Man må sætte sin lid til skabelsen af et *nyt* system, ikke Trumps system, men et nyt system, et globalt system, der lever op til kravene til udviklingen af et ægte, internationalt system. Og man må mobilisere folk på denne basis. Man kan ikke bare sige, 'Vi vil forsøge at få dette til at fungere.' Det vil ikke fungere. Det vil ikke fungere. Men vi kan gå i gang. Jeg ville sige Tyskland – Tyskland har et potentiale; hvis det ønsker det, kunne det sandsynligvis yde et godt bidrag ... Det, Putin gør, er fremragende, og det er vel integreret; Kina er ved at blive meget velintegreret på mange områder. Der er udvikling i dele af Asien. Alle disse ting er på plads, men vi må have mekanismen, der får det hele til at komme sammen på en synkretisk måde.

Rumforskning er den måde, folk må operere på, fordi rumforskning inkorporerer de afgørende elementer, der mangler i andre kilder.

Man må nå ind i den nuværende befolknings tanker, internationalt og nationalt; man må nå ind til tankerne hos den person, der slet ikke har nogen opfattelse af, hvad disse tanker kræver. Man kan gøre ting, der fremmer udvikling, men det er hovedsageligt lokal og regional udvikling. Vi må have

mekanismer for international handel, og aftaler om dette, og dette er presserende, lige nu!

Stumper og stykker vil ikke gøre det. Forsøg ikke med stumper og stykker. Man må faktisk komme ind under huden på tankerne hos folk i de forskellige nationer. Jeg har stor erfaring med dette. Det kommer ikke frem pga. mennesker, der ikke rigtig forstår, hvad det her handler om, men når man ser på historiens forløb, ville man sige, at jeg har en *meget skarp indsigt i menneskeheden*. Men ikke alle mennesker i denne menneskehed deltager i det. Det er problemet.«

Trumps sejr betyder kun en udsættelse af krigsfaren – med mindre der vedtages en langt mere fundamental forandring

Leder fra LaRouchePAC, 10. november, 2016 – Donald Trumps valgsejr, og både Hillary Clintons og Baracks Obamas valgnederlag, betyder en kortvarig udsættelse af fremstødet for Tredje Verdenskrig imod Rusland, under forudsætning af, at Obama forhindres i at foretage en eller anden vanvittig handling i sine tilbageværende 'lame duck'-uger – overgangsperioden – i embedet. Det faktum, at en umiddelbar fare for atomkrig midlertidigt er taget af bordet, er vigtigt, men det løser ikke den anden, alvorlige krise, som verden konfronteres med.

Det transatlantiske finanssystem er stadig på randen af total disintegration, og med mindre man omgående håndterer dette problem, vil betingelserne for global krig snart vise sig igen. For at løse denne umiddelbare krise, må den amerikanske Kongres omgående vedtage de love, der er fremstillet i begge Huse, for en genindførelse af den oprindelige Glass/Steagall-lov fra 1933, og som bryder for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne op, i totalt adskilte kommercielle banker og investeringsbanker. Dette må være det første punkt på Kongressens dagsorden, når den vender tilbage til Washington i begyndelsen af næste uge.

Når denne presserende handling er vel overstået, må der træffes yderligere forholdsregler til en ny form for relationer mellem de ledende nationer på planeten. Der er udsigt til en snarlig genoprettelse af de amerikansk-russiske relationer, en mulighed, der blev hilst velkommen af den førende, russiske økonom og rådgiver til Putin, Sergej Glazjev, i et interview torsdag med Itar-Tass. Han advarede ligeledes om, at Obama-administrationens politikker har ødelagt relationen mellem USA og Kina, og at en afspænding mellem Washington og Moskva kan spille en vigtig rolle i at udbedre de skadede amerikansk-kinesiske bånd. Det, der behøves, er en række positivt bekræftende handlinger, der vil være med til at sikre et globalt system for fred og stabilitet. Kinas præsident Xi Jinping tilbød gentagne gange præsident Obama at samarbejde omkring netop disse mål, men Obama afviste alle disse tilbud. Som både ambassadør Chas Freeman (USA's ambassadør til Saudi-Arabien, 1989-1992) og tidligere CIA-direktør (og Donald Trumps nationale sikkerhedsrådgiver) James Woolsey understregede i udtalelser i denne uge, så må USA rette den tragiske bommert, hvor de har afvist tilbuddet om at deltage i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og det overordnede initiativ for Bæltet-og-Vejen (OBOR). Verden må tage en række skridt hen imod et nyt, globalt samarbejdssystem. Lyndon LaRouche understregede torsdag, under drøftelser med medarbejdere, at

dette kan gøres, især, hvis nøglenationer kan udvikle samarbejde. Et sådant globalt hovedeftersyn er ikke let, men, med de korrekte rettesnore for at gå fremefter, kan det gøres. Både Lyndon og Helga LaRouche understregede behovet for at skabe et Nyt Bretton Woods-system, der trækker på succeserne fra den oprindelige aftale fra 1944, som Franklin Roosevelt stod for.

Resultaterne af de amerikanske valg har dæmmet op for den umiddelbare fare for atomkrig, men det ville være en alvorlig fejl at sætte sin lid til, at den nu valgte præsident Donald Trump tager de nødvendige skridt. Der er nøglespillere, der kan bidrage til dette nye, presserende nødvendige arrangement, når man kaster et blik rundt på planeten. Tyskland kan spille en sund rolle. Rusland, under præsident Vladimir Putin, spiller allerede en fremragende rolle, og Kina, under præsident Xi Jinping, udgør en betydelig, positiv kraft.

Et område, der er af vital betydning for ethvert fremvoksende, nyt samarbejdsarrangement, er samarbejde om udforskning af rummet, der inkorporerer alle de afgørende elementer, der mangler i andre bestræbelser, der i øvrigt måtte være betydningsfulde.

Mange af de fremskridt, der er så presserende, vil finde sted på lokalt og regionalt niveau; men alle disse indsatser må være i overensstemmelse med en større, global vision. Hvis det mislykkes at gennemføre disse udfordrende, men afgørende handlinger, vil det føre til en endnu større katastrofe, inklusive, at en fare for atomkrig atter vil vise sig. Dette kræver seriøs tænkning fra et bredt udvalg af ledere fra hele verden.

Foto: Den russiske præsident Putin udtrykker Ruslands hensigt om at genoprette relationer i fuldt omfang med USA, under bemærkninger i sin tale i Kremls Store Palads den 9. november, 2016, efter Trumps valgsejr (Foto: kremlin.ru)

Et globalt chok til et dødt system

Leder fra LaRouchePAC, 9. november, 2016 – Donald Trumps slående valgsejr tirsdag kan kun korrekt forstås i sammenhæng med globale udviklinger, der alle reflekterer en stærk, folkelig afvisning af systemet med krig og åger, der har domineret det transatlantiske område i de seneste seksten år med Bush' og Obamas præsidentskaber. Denne revolte har en international karakter og reflekteredes i juni måned i år, da britiske vælgere afviste den Europæiske Union i Brexit-afstemningen. Vi ser refleksioner af denne revolte i Tyskland, hvor Merkel-regeringens anti-russiske politikker møder en mur af modstand, inklusive fra ledende tyske industrikredse, der ser handel og samarbejde med Rusland som et eksistentielt krav.

Dette mønster går længere end til betydningen af begivenhederne i USA alene, hvilket på ingen måde skal forsmå betydningen af de amerikanske vælgers revolte imod Wall Street/Washington-etablissermentet. Et betydeligt antal amerikanske vælgere så Hillary Clinton som en fortsættelse af de seneste 16 års gamle, dårlige politikker, og de så hende desuden som en person, der ville få os ind i en krig med Rusland, som kunne betyde afslutningen af liv, som vi kender det, på denne planet.

Valget af Trump var et valg imod faren for krig, der i stigende grad kom til at være associeret med Hillary Clintons anti-Putin tirader under hele kampagnen. Det var et valg for en overhaling af USA's økonomiske politik, der begynder med genindførelsen af en Glass/Steagall-bankopdeling, som Trump åbent tilsluttede sig under en vigtig kampagnetale i

Charlotte, North Carolina, hvor han også advarede om, at Hillary Clinton ville starte Tredje Verdenskrig, hvis hun blev valgt.

Mandatet fra 8. november er givet til en fornyelse af traditionelle, amerikanske politikker og værdier, der begynder med en genoplivning af realøkonomien gennem anlægsinvesteringer i infrastruktur og genopbygning af industrien.

Lyndon og Helga LaRouche leverede et stærkt budskab i en dialog med medarbejdere den 9. nov., **der i uddrag blev udsendt på LPAC-TV som et specielt webcast efter valget.**

Hr. LaRouche krævede en »New Deal for Universet«, der omfatter en genoplivelse af USA's rumprogram, i partnerskab med nationer som Kina, der har fortsat menneskeheden udenjordiske forpligtelse, mens USA, under præsident Barack Obama, rent faktisk har lukket det engang storslåede amerikanske rumprogram ned. Både Lyndon og Helga LaRouche understregede, at tiden er inde til, at menneskeheden må se længere end til kun nationale interesser, og til menneskeheden som helhed.

»Vi må række ud og se menneskeheden i et større lys ved at udvide menneskeheden magt ud i universet«,

erklærede hr. LaRouche.

Der er en global bevægelse, der går i retning af sådanne dybtgående ideer og udfordringer. Denne bevægelse reflekteres i Kinas lederskab inden for udforskning af rummet og i det voksende kinesisk-russisk-indiske samarbejde omkring udviklingen af det eurasiske område, gennem storslåede infrastrukturprojekter. Det er kun i sammenhæng med disse globale, dybtgående forandringer, at den fulde betydning af tirsdagens valg kan blive korrekt forstået. Afvisningen af det gamle, døende system, der er vældet ud af de amerikanske vælgere, er et begyndelsespunkt, men ingen garanti. Det vil

kræve arbejde, men vejen er afstukket.

Foto: Den valgte præsident Donald Trump under sin første optræden til et offentligt borgermøde, 19. august, 2015, i Pinkerton Academy i Derry, NH. (Photo: Michael Vadon CC-SA).

Obamas og Hillarys krigspolitik kan overvindes

Leder fra LaRouchePAC, 3. november, 2016 – En revolution finder sted i verden i dag. Den startede i Asien, hvor den allerede er langt fremme, med Kina, Rusland, Indien og i stigende grad også Japan, der samarbejder for at skabe en udviklingsproces for verden som helhed, baseret på videnskab, innovative teknologier, udstrakte, regionale infrastrukturprojekter, store spring fremad i udforskning af rummet og reel udvikling af de forarmede nationer i Afrika, Latinamerika og Asien. Som man vil se af nedenstående rapport, så har denne dag, ligesom stort set hver eneste dag af dette nye paradigme, set et utroligt niveau af nye samarbejdsprojekter, lanceret af disse eurasiske nationer, mellem hinanden indbyrdes, og som rækker ud til udviklingssektoren gennem fælles udviklingsprojekter.

Virningen af denne revolution er nu endelig i færd med at nå ind i USA, efter betydningsfulde gennembrud i Europa gennem de Nye Silkevejsprojekter, der kommer fra Kina og når ind i både Øst- og Vesteuropa. Dette skifte, der nu finder sted i USA, kan spores direkte tilbage til Lyndon LaRouches arbejde.

I takt med, at præsidentvalgkampagnen udviklede sig i løbet af det forgangne år, begyndte alt, Obama rørte ved, at smuldre.

Obamacare afslørede som den katastrofe, LaRouche havde forudsagt, den ville være. Modtageren af Nobels Fredspris er blevet afsløret som en massedræber, der har allieret sig med terroriststyrker i hele Sydvestasien for at vælte suveræne regeringer. Det er nu blevet afsløret, at præsidenten, der skulle rydde op i det Wall Street-rod, som George Bush efterlod, har nægtet at sagsøge så meget som én eneste bankier, selv med det faktum, at de forbrydelser, som er begået af Wells Fargo, med HSBC's narkopengehvidvask og med en tilbagevenden af en spekulativ derivatboble i JP Morgan Chase og alle de andre, for-store-til-at-lade-gå-ned-banker, står klart og tydeligt i offentlighedens lys. Den præsident, der aflagde løfte om at bringe Håb og Forandring, har skabt den største epidemi af opiater og narkotika i nationens historie, i en ungdomsgeneration, der har mistet ethvert håb om en fremtid og vælger narkotika eller selvmord, eller begge dele.

Og Hillary Clinton valgte en kampagne på dette fundament og tilføjede den kendsgerning, at hun er ivrig efter at starte en militær konfrontation med Rusland, som, åbenlyst for alle undtagen de blinde, vil være det samme som at haste hen imod global, atomar udslettelse.

Men, tingene har ændret sig i løbet af de seneste uger. Mange mennesker har stillet spørgsmålstegn ved LaRouches afvisning af at vælge side i dette valg, men i stedet har insisteret på, at hans tilhængere arbejder på at introducere en seriøs politik i en kampagne, der næsten udelukkende har været et afskyeligt, pornografisk slagsmål om at forsøge at rive tøjet af hinanden! Denne seriøse politik måtte begynde med Glass- Steagall, insisterede han, for at lukke Wall Streets kasinoøkonomi ned og genindføre en kreditpolitik i nationen, efter Hamiltons principper. Dette betyder at kanalisere statslig kredit gennem en genindført Nationalbank for USA, der skal erstatte det bankerotte Federal Reserve-system (centralbanksystem), med det formål at finansiere en transformation af nationen med videnskab som drivkraft, og som

er centreret omkring en genoplivning af NASA's rumprogram, udvikling af fusionskraft og et vidtstrakt program for hård og blød infrastruktur – det, LaRouche kalder sine **Fire Love**.

Donald Trump har krævet en vedtagelse af det 21. århundredes Glass/Steagall-lov og fordømt Hillarys (og Obamas) sleskhed over for Wall Street. Han er gået længere end til at foreslå samarbejde med Rusland for at knuse ISIS, hvilket er bemærkelsesværdigt, men utilstrækkeligt, og til at advare om, at, et valg af Hillary vil betyde en atomkrig.

Begge disse spørgsmål identificeres internationalt med Lyndon LaRouche. Hans indsats for at introducere virkelighed i kampagnen har haft en virkning, der kan og må forhindre krig og påbegynde reformen af de kollapsende, transatlantiske økonomier.

I dag talte LaRouche om dette nye potentiale, men advarede om, at tiden ikke er til at »lade vore stemmer trækkes nedad« og falde for at følge en kandidat, men til at optrappe kampen for et revolutionært, politisk skifte i USA, og til at være klar til at handle den 9. november, uanset hvem, der vinder valget, for at gennemføre Glass-Steagall og de Fire Love.

På et tidspunkt som det nu foreliggende, hvor verden, i den umiddelbart forestående periode, vil ændre sig dramatisk, til det bedre eller til det værre, er der ingen plads til pessimisme eller pragmatisme, og ingen grund til at give frygten lov til at afskrække os. Det nye paradigme breder sig i hele verden. Ved at genindføre vore grundlæggende principper, kan Amerika også gøre en ende på den britiske, »unipolære imperieverden«, hvis mentalitet har grebet vores nation, og gå med i at opbygge en verden af suveræne nationer, der arbejder sammen for menneskehedens fælles mål.

Foto: USS Ronald Reagan (CVN 76) i det Filippinske Hav, oktober 2016. (Foto: U.S. Pacific Fleet Flickr)

Se også f.eks.:

»Tysklands potentielle rolle i udviklingen af Verdenslandbroen« af Helga Zepp-LaRouche

»Potentialiet for Frankrig og hele Europa i opbygningen af Verdenslandbroen«, af Helga Zepp-LaRouche

A Renaissance in World Infrastructure: A Presentation to Engineers on the World Land-Bridge, video og engelsk udskrift. □

»Tysklands potentielle rolle i udviklingen af Verdenslandbroen« Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets konference i Essen, 21. okt., 2016

Kan menneskeheden, konfronteret med alle de kriser, vi ser for vore øjne, etablere et verdenssystem, i hvilket folkene kan leve sammen i fred? Er menneskeheden i stand til at definere et højere fornufts niveau, eller er vi tvunget til – ved at holde os til de vante, og veltrampede, stier – at ramle ind i en stenmur og muligvis miste civilisationen for altid?

Jeg er overbevist om, at det er muligt at finde dette højere

fornufts niveau, og at gøre det til virkelighed. Ligesom den gamle Silkevej, under Han-dynastiet for hen ved 2.000 år siden, ikke blot var et middel til vareudveksling, men også til udveksling af teknologi, kultur og filosofi – og således førte til en enorm forbedring af levestandarden i alle de nationer og regioner, der deltog – således er jeg også overbevist om, at det er muligt at sætte en Ny Silkevej, en ny politik for at knytte nationer sammen, på dagsordenen i dag.

Download (PDF, Unknown)

Samarbejde om videnskab model for – samarbejde inden for alle områder!

19. okt., 2016 – Under en delegation fra den tyske delstat Saksens igangværende besøg i Rusland blev en aftale om samarbejde i går underskrevet mellem universiteterne Freiberg og Samara, om forskning i metallurgi. Martin Dulig, Saksens økonomiminister, der leder delegationen, sagde, at aftalen var vigtig, fordi det viser, at, alt imens det kan synes ekstremt vanskeligt at samarbejde inden for andre områder, så er det muligt inden for videnskab.

**RADIO SCHILLER den 18.
oktober 2016:
LaRouche stiller op som
"skriv-ind"-kandidat i USA's
præsidentvalg:
Vedtag hans Fire Økonomiske
Love**

Med næstformand Michelle Rasmussen

N.B. den 25. oktober: Det blev meddelt i går, at vi ikke kører en kampagne for at få amerikanerne til at skrive LaRouches navn ind, når de vælger præsident, men at vi vil intensivere vores kampagne for at få LaRouches fire økonomiske lov vedtaget.

**BRIKS-topmøde kræver
multipolær, international
orden,
afslutning af krig i Syrien**

og industrialisering af udviklingslande

16. oktober, 2016 – I sit slutkommuniké med navnet Goa-erklæringen, erklærede det 8. BRIKS-topmøde i Goa, Indien, at den fem medlemmer store gruppering var »en indflydelsesrig stemme på verdensscenen, der yder direkte fordele til vore folkeslag« gennem bl.a. nye finansinstitutioner såsom den Nye Udviklingsbank (NDB) og Valutareservefonden, (CRA) (Contingent Reserve Arrangement), **»der yder et væsentligt bidrag til den globale økonomi og til styrkelsen af den internationale finansarkitektur«**.

BRIKS er, understreger Goa-erklæringen, forpligtende engageret til en »omfattende, samlet og beslutsom fremgangsmåde« for at konfrontere de udfordringer, som trusler mod den globale sikkerhed og økonomisk tilbagegang stiller, med henblik på at virkeliggøre »overgangen til en multipolær, international orden«. Sluterklæringen udtrykker BRIKS' forpligtelse over for »international lov og De forenede Nationers centrale rolle, som den universelle, multilaterale organisation, der er betroet et mandat for bevarelse af international fred og sikkerhed, fremme af global udvikling og promovering og beskyttelse af menneskerettigheder«.

Med hensyn til **spørgsmålet om global sikkerhed** understreger Goa-erklæringen, at udvikling og sikkerhed er »indbyrdes tæt forbundne, virker gensidigt forstærkende og er af afgørende betydning for at opnå en vedvarende fred«. Erklæringen afviser indgriben i andre landes interne anliggender og påbyder »samarbejde, der udelukker udførelse af ensidige, med magt gennemtvungne forholdsregler, der ikke finder deres grundlag i international lov ... vi fordømmer ensidige militære interventioner og økonomiske sanktioner, der krænker international lov ... «

I de specifikke tilfælde med **Syrien** og Nordafrika fastslår erklæringen, at dette er spørgsmål af den dybeste interesse og kræver løsninger »i overensstemmelse med international lov« og i overholdelse af principperne for »uafhængighed, territorial integritet og dette områdes landes suverænitet ... Vi opfordrer alle de involverede parter til at arbejde for en omfattende og fredelig løsning på konflikten, der tager det syriske folks legitime forhåbninger i betragtning, gennem en inkluderende dialog og en syrisk ledet, politisk proces.«

BRIKS-nationerne fordømmer international terrorisme »i alle dens former«, og har aftalt at styrke samarbejdet for at bekæmpe den. Den Islamiske Stat, Daesh og dens forgreninger, udgør »en global og hidtil uset trussel mod international fred og sikkerhed ... Vi opfordrer alle nationer til at vedtage omfattende fremgangsmåder til bekæmpelse af terrorisme ...«

BRIKS-nationerne bemærkede, at den globale, økonomiske genrejsning »går fremad«, men at der stadig er udfordringer. Desuden »har geopolitiske konflikter ... yderligere forværret den globale økonomis usikkerhed«. Erklæringen hævder, at, alt imens monetær politik fortsat vil støtte økonomisk aktivitet, »så kan monetær politik alene ... ikke føre til ligevægtig og vedvarende vækst«. Innovation er af afgørende betydning: »Vi understreger betydningen af **industrialisering og forholdsregler, der fremmer industriel udvikling** som den strukturelle transformations bærende søjle.« I denne sammenhæng aftalte BRIKS indbyrdes konsultation og koordination med hensyn til gennemførelsen af G20-dagsordenen, som blev skitseret på G20-topmødet i juni i Hangzhou, Kina, »for at styrke makroøkonomisk samarbejde, ... så vel som også robust og bæredygtig handel og investering for at drive global vækst frem ... styrke udviklingslandenes rolle, og styrke international finansarkitektur«.

Goa-erklæringen specificerer, at **kernekraft** vil spille »en signifikant rolle for nogle af BRIKS-landene, mht. at imødekomme deres forpligtelser i forbindelse med

Klimaforandringsaftalen i Paris, 2015« og peger på betydningen af »forudsigelighed mht. adgang til teknologi og finansiering til udvidelse af kernekraftkapacitet til civilt brug, der ville bidrage til den bæredygtige udvikling af BRIKS-landene«. (Fremhævelser tilføjet.)

»Det er vores opgave at skabe det økonomiske system, der følger Hamiltons principper og LaRouches Fire Love«

Jeg mener, at LaRouches understregning af spørgsmålet om Alexander Hamilton og hans arbejde, og LaRouches Fire Love – for forpligtelsen til varefremstilling handler jo ikke om varefremstilling som sådan; det handler om videnskab som drivkraft for fremskridt. Det drejer sig om spørgsmålet, om vi kommer frem til en økonomi, baseret på fusionskraft? Og når vi først har udviklet termonuklear fusion, går vi så videre frem til plasma, til stof/antistof? Og hvilket potentiale åbner det op for?

Download (PDF, Unknown)

Amerika må bringes ind i det Nye Paradigme

– En strategi for sejr.

Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche

til seminar i Houston, Texas

Krafft Ehrlicke var en nær ven til os, og især i de seneste år af hans liv havde jeg mange samtaler med ham, om relationen mellem videnskab og kultur. Han var absolut overbevist om, at Schiller Instituttets bestræbelser var absolut afgørende, for han sagde, at vi må tilføje menneskets æstetiske opdragelse til videnskabeligt fremskridt, eftersom teknologi aldrig er god eller ond. Det er mennesket, der anvender den til et godt eller ondt formål. Det afgørende spørgsmål er derfor, sagde han, at vi forædler menneskeslægten, hvilket netop er spørgsmålet om den æstetiske opdragelse.

Det er grunden til, at vi lægger så megen vægt på skønhed, og at kunst må være skøn, for kun da opfylder det denne forædling af den menneskelige sjæl. Skønhed, siger Schiller, er meget vigtigt, fordi det både er en egenskab af sanserne, fordi sanserne opfatter skønhed, men det findes også inden for fornuftens rige, fordi skønhed ikke er et spørgsmål om oplevelse, men er derimod et spørgsmål om intellektets, om fornuftens, definition.

Download (PDF, Unknown)

**RADIO SCHILLER den 3. oktober
2016:**

**Deutsche Bank kollapser:
Glass-Steagall eller kaos?//
USA's Kongres tilsidesætter
Obamas veto**

Med formand Tom Gillesberg

**Einstein-standard
– Menneskehedens fremtid i
rummet.**

**Del I af LPAC-webcast, 30.
sept. 2016**

Lyndon LaRouche: »Det vigtigste spørgsmål, der konfronterer menneskeheden, er, hvilke er de eksisterende potentialer, på hvilke menneskehedens fremtid er beroende? Hvilke er de videnskabelige opdagelser, der må gøres af den unikt kreative art, som er mennesket, og på hvilke vi kan skabe en sand og vedvarende fremtid for den menneskelige art?«

Lyndon LaRouche: Vi må have en revolution i ideen om videnskab for at overleve!

Leder fra LaRouchePAC, 30. sept., 2016 – Under en diskussion i dag med LPAC Politiske Komité, Basement-videnskabsteamet og andre, erklærede Lyndon LaRouche, at, med mindre vi kan udvikle menneskers intellekt på en ny måde, gennem at gøre nye opdagelser af videnskabelige principper, så vil vi ikke overleve. Evnen til at skabe nye former for videnskab er nøglen til menneskeheden, og dette er for lidt kendt, som et resultat af århundreders kulturel degeneration, hvor al fokus, i heldigste fald, lå på gimmicks og færdigheder. Der har været en vedvarende, induceret degeneration af det menneskelige intellekt, til en tilstand, hvor nye ting aldrig overvejes. Vi må genoplive videnskab – og udforskning af rummet er én nøgle. Dette er det umiddelbare, vigtige spørgsmål over alle andre. Menneskeheden er blevet bedøvet af sin kultur, og nu er tiden kommet, hvor vi må komme i gang med ægte videnskab. Uden det klarer vi det ikke.

Vi har evnen til at ændre reglerne for eksistens på planeten, og vi må derfor have en mere intens kampagne. Vi må genoplive Einstein-princippet. Dette er, hvad mennesket har brug for. Gør det umulige! Einsteins mest avancerede arbejde, som kun få forstår, handlede om, hvordan menneskeheden kan udvikle menneskeheden ved at vedtage de rigtige regler. Vi må nu komme ud af det, vi har ligget under for, med det, som fortiden har

gjort ved os alle.

Vi må revolutionere *ideen om videnskab*, for det er, hvad USA og Europa har mistet. Visse dele af verden, som Kina, har været i gang med at undersøge ting af en højere orden. Kina er f.eks. i færd med at udvikle projektet om Månens bagside, og dette er meget vigtigt. Dette aspekt af det kinesiske, videnskabelige arbejde er det bedste til at formidle til folk, ånden af denne presserende nødvendige ændring i metoden til tænkning. Månen har stadig karaktertræk, der stort set er ukendte for os. Kina udforsker disse ukendte faktorer, og denne mentalitet må være fokus for vores indsats for at genoplive ægte videnskab. Vi må bevæge befolkningen ind i nye områder, der giver dem evnen til atter at tænke.

Selvfølgelig må vi tage os af afgørende spørgsmål som faren for en atomkrig, Deutsche Banks kollaps og det umiddelbart forestående kollaps af hele det globale finanssystem, med mindre Glass-Steagall omgående implementeres – men, med mindre, man fæstner opmærksomheden på dette dybereliggende spørgsmål om at ændre menneskehedens formindskede kreativitet og indlede et nyt, videnskabeligt udsyn, så findes der ingen fremtid.

Det sker i Verden – Infrastruktur, videnskab og teknologi, nr. 11

Med korte artikler fra hele verden. I dette nummer, bl.a.:

– NASA kalder Junos placering i kredsløb omkring Jupiter for en total succes

- Kinas Videnskabsprogram 2030 satser på at gøre Kina verdensførende inden for videnskab
- Kinesisk jernbanegruppe skal bygge Bangladesh' jernbane og jernbanebro over Padma-floden

Download (PDF, Unknown)

Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, en introduktion// The New Silk Road becomes The World Land-Bridge, an Introduction

In English, with vice-president Michelle Rasmussen
På engelsk med næstformand Michelle Rasmussen

See slides below.
Se dias herunder.

Videos after the slides:

* The gala concert after the G20 meeting in China, including Beethoven's and Schiller's Ode to Joy

Galakonserten efter g20-topmødet i Kina, inkl. Beethovens og Schillers Ode til Glæden

* A 20-minute video introduction to the World Land-Bridge,

introduced by the president of the Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche

Se også den 20-minutter-lang video om Verdenslandbroen, efter diabillederne.

Dias from the meeting: Click on the slide to make it full-sized.

Klik på diabilledet for at gøre det større.

Video:

The gala concert after the G20 meeting in China: The Beethoven/Schiller Ode to Joy section begins at 43:30

The 20-minute video introduction to the World Land-Bridge, introduced by the president of the Schiller Institute, Helga Zepp-LaRouche:

Den forestående uge, set i universalhistorisk perspektiv

5. september, 2016 (Leder) – De afgørende uger, som vi nu har for os, stiller dette spørgsmål til alle amerikanere (blandt andre): Hvordan er det muligt, at det kan lykkes for det enkelte individs inderste, private tankers »lille hjul« at dreje det »store hjul« i den historiske proces, der involverer den kurs og skæbne, som nationen, og menneskehedens mere end syv milliarder individer generelt, i fremtiden, i de kommende århundreder, vil få?

Den virkelige historie om det netop afsluttede G20-topmøde i Kina er den, at den kinesiske præsident Xi Jinping, sammen med Ruslands Putin og udviklingslandene under anførsel af BRIKS, samt Japan m.fl., fremtvang spørgsmålet om udskiftningen af det nuværende finansielle system. De insisterede på, at Wall Street/London-systemet, baseret på hasardspil, har kurs mod en ny krise, og at det må erstattes af et produktionsorienteret system, funderet i videnskab og store internationale, avantgarde-projekter: det system, der er centreret omkring Kinas Nye Silkevejs-politik, som præsident Xi kalder »Ét Bælte, Én Vej«.

Det finansielle fundament for dette nye, menneskelige system leveres af en række udviklingsbanker, som Kina har været med

til at lancere, såsom den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), og BRIKS' Nye Udviklingsbank (NDB).

Som Helga Zepp-LaRouche i går bemærkede, vil det, efterhånden, som resultaterne af G20-topmødet og det forudgående Vladivostok-topmøde i løbet af de næste par dage bliver kendt, blive klart, hvem, der forsvarer menneskehedens sag, konfronteret med udsigten til økonomisk udslettelse, og hvem, der forsøger at lægge hindringer i vejen. I løbet af disse dage vil den amerikanske Kongres, den 6. september, træde sammen, og FN's Generalforsamling træder sammen den 13. september. Samtidigt vil rækken af topmøder på højeste niveau fortsætte i Asien.

Det, som den amerikanske Kongres må gøre, når den atter træder sammen, er at vedtage Glass-Steagall, for hvilken lov der er fremsat tværpolitiske lovforslag i begge Kongressens huse. Kongressen må ligeledes handle på de kendsgerninger, der er blevet afsløret i de »28 sider« af den Fælles Kongresundersøgelsesrapport om 11. september (2001): den må handle med henblik på at fjerne Obama for hans beviste, overlagte mørklægning af saudiernes (og briternes) ansvar for 11. september, og samtidig fremtvinge flere skjulte fakta om den britisk/saudiske sammensværgelse, og om Bush' og Cheneys – men først og fremmest Obamas – medskyldighed. Det faktum, at vi ikke fjernede Bush og Cheney, gav os Obama, som er endnu værre. Hvis vi nu ikke fjerner Obama, vil vi få noget, der er værre endnu, hvis vi da ellers stadig vil være i live til at opleve det.

Netop nu, hvor omgående, politisk handling er presserende nødvendig, forbereder ledelsen af Lyndon LaRouches bevægelse, der er lokaliseret på Manhattan, det, som LaRouche har kaldt for et »levende mindesmærke« for ofrene for 11. september – først og fremmest de direkte ofre og deres familier, men også USA og enhver del af verden, som er blevet offer for forbrydelsen og dens mørklægning. Centrum for dette »levende mindesmærke« vil blive opførelser af Mozarts *Rekviem*, i

hvilken en stor skaber fejrer, ikke døden, men det uforgængelige liv og dets mission, konfronteret med døden, igennem alle århundreder i fortid og fremtid.

Med dette »levende mindesmærke«, og ud over dette, arbejder den Manhattan-centrerede LaRouche-bevægelse på at genskabe et funktionsdygtigt præsidentskab for USA, ud fra selvsamme Manhattan-lokalitet og gennem de samme principper, som Alexander Hamilton anvendte til at skabe det oprindelige George Washington-præsidentskab for USA.

For at vende tilbage til vores indledende spørgsmål om »det lille hjul« og »det store hjul«: Politikken med Den Nye Silkevej begyndte som en idé: ideen om den Europæiske Produktive Trekant, som Lyndon LaRouche udviklede i slutningen af 1980'erne, og som han, sammen med sin hustru Helga, videreudviklede til den Eurasiske Landbro, Den Nye Silkevej og Verdenslandbroen. Og det, der udløste det kinesiske rumprogram, som i 2018 for første gang nogensinde vil lande en robot på Månens bagside – var også først en idé. Det var Ronald Reagans Strategiske Forsvarsinitiativ (SDI), der overbeviste det kinesiske lederskab om behovet for et forceret, videnskabeligt udviklingsprogram, inklusive et forceret rumprogram, som vi vil gå i dybden med i det næste nummer af *EIR*, 9. september. Det Strategiske Forsvarsinitiativ var en politik, der helt fra bunden af blev opfundet af Lyndon LaRouche, og som overbeviste Reagan.

Og de udviklingsbanker, der i dag bliver lanceret, blev udtænkt af Lyndon LaRouche i 1970'erne, hvor de blev forelagt FN's Generalforsamling af Guyanas agtværdige udenrigsminister, nu afdøde Fred Wills.

Som den store, russiske videnskabsmand Vladimir Vernadskij viste i første halvdel af det tyvende århundrede, så er den menneskelige noesis, eller kreative tænkning, den mest magtfulde kraft i universet. Der er ingen kraft, der kan måle sig med det menneskelige intellekt med hensyn til kreativ

opdagelse.

Foto: Brasiliens præsident Michel Temer, Indiens premierminister Narendra Modi, Kinas præsident Xi Jinping, Ruslands præsident Vladimir Putin og Sydafrikas præsident Jacob Zuma ankommer til Kina for at deltage i G20-topmødet, der finder sted 3. – 5. september, 2016 [www.gcis.gov.za/flickr]

Vi kan ændre historiens gang: Handling nu for at gennemtvinge Glass-Steagall. LaRouchePAC Internationale Fredags-webcast, 2. sept. 2016

Matthew Ogden: Vi havde en diskussion med Lyndon og Helga LaRouche for et par timer siden. Det er helt klart, at vi står ved et punkt, hvor tre, meget afgørende initiativer, som LaRouche-bevægelsen har stået i centrum for i flere år, nu kulminerer. For det første står vi umiddelbart foran G20-topmødet; topmødet i Vladivostok er i gang; og to uger efter disse begivenheder træder FN's Generalforsamling sammen. Det er helt åbenlyst, at man tager initiativerne til at skabe en ny, finansiel arkitektur for planeten omkring udviklingen af den Nye Silkevej. Jeg vil blot nævnte ganske kort, at, hvis man ikke har set den endnu, så har vi en fremragende, ny, 20 minutter lang video (på larouchepac.com – se den danske hjemmeside, [inkl.](#) [udskrift:](#)

<http://schillerinstitut.dk/si/?p=14429>) »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«. Den går i dybden med meget af indholdet i *EIR's* rapport af samme navn. Den må I bestemt se, hvis I ikke allerede har.

Engelsk udskrift.

You Can Change History: Act Now to Force a Vote on Glass-Steagall

"A REPUBLIC, IF YOU CAN KEEP IT."

International LaRouche PAC webcast, Saturday, September 3, 2016

MATTHEW OGDEN: Good evening; it's September 2, 2016.

My name

is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly webcast here on Friday evening with larouchepac.com. I'm joined in the studio tonight by Jeffrey Steinberg from {Executive Intelligence

Review}, and via video by two members of the LaRouche PAC Policy

Committee. We have Dave Christie joining us from Seattle, Washington; welcome, Dave. And we have Diane Sare joining us from

the greater New York City area.

I'll just say to start off, we did have a discussion with

Lyndon and Helga LaRouche just a few hours ago. It's very clear

that we are at the intersection point of the culmination of three

very crucial initiatives that the LaRouche Movement has been right in the center of leading for several years. Number one, we're on the eve of the G20 summit; we have the Vladivostok summit which is occurring; and in two weeks following that, we have the United Nations General Assembly. It's very apparent

that

the initiatives are being taken to create a new financial architecture for the planet, around the development of the New Silk Road. I'll just say very quickly here, if you haven't seen

it yet, there's an excellent new 20-minute video feature on the

larouchepac.com website which is about "The New Silk Road Becomes

the World Land-Bridge". It elaborates a lot of the {Executive Intelligence Review} publication by that same title. I would say

to definitely watch that if you haven't yet.

On the domestic front, we have a very intense campaign which

is now being escalated to reinstate Glass-Steagall; and marshalling the forces to force that to a vote before the Presidential elections take place. Then we have the push to reopen a full investigation into the attacks on 9/11; with the declassification of the 28 pages that happened, you have to further that with the pursuit of the tens of thousands of more pages which continue to be withheld. On that front, we are one week away from the 15th anniversary of those horrific attacks on

9/11; and we will be seeing a series of concerts which will take

place in New York City – Diane can tell us a lot more about that

– of Mozart's {Requiem} that will be performed in the cathedral

in Brooklyn, a major church in Manhattan and elsewhere to commemorate the victims of those attacks and to bring justice. This is happening in conjunction with a strategic seminar which

is being sponsored in New York City on the same subject. And at

the same time, there's a powerful push to force a vote in the

House of Representatives – hopefully next week, before the anniversary happens – on the JASTA bill (Justice against State Sponsors of Terrorism Act). Congress is returning next week.

As part of that push, former Senator Bob Graham was in Washington DC the day before yesterday, at a major press conference which he held at the National Press Club. Both Jeff and I had the opportunity to attend that conference, and we will be featuring some excerpts from that press conference as part of our broadcast tonight.

But before I get to that, I do want to start with the discussion that we had with Mr. LaRouche just a few hours ago; particularly on the necessity of launching an immediate mobilization around the reinstatement of Glass-Steagall. So, in order to introduce that subject, I'm going to read the institutional question which we received today, which was presented to Mr. LaRouche. I'm going to ask Jeff to elaborate a bit on what Mr. LaRouche's comments were in response to this question. It reads: "Mr. LaRouche, you have warned that unless the United States Congress acts – and now in September – to reinstate Glass-Steagall as the first step in a much larger overhaul in economic and monetary policy, then the entire trans-Atlantic system is headed for blow-out. Would you please elaborate on the importance of the passage of Glass-Steagall in the next session of Congress immediately after Labor Day?"

JEFFREY STEINBERG: Mr. LaRouche was very blunt; he said, "If you don't implement Glass-Steagall as the starting point for such a total overhaul of the entire US financial and monetary system," and extending that obviously into Europe as well; "then an

enormous number of people are going to die. It comes down to that." The major European banks, which are completely co-mingled with the big Wall Street banks, are carrying trillions – perhaps hundreds of trillions – of dollars in derivatives and non-performing debt of all other kinds as well. They're hopelessly bankrupt, and unless you implement Glass-Steagall and separate out and just simply write off all of that derivatives and other gambling debt, you have no chance whatsoever for any kind of turnaround in the situation that we have in the US economy right now; and similarly in Europe. Namely, that there is a collapse of productivity; don't believe the numbers about job creation, because the reality is that 93.5 million eligible, working age Americans have no work. Because they've given up trying to find a job, or they've never found a job; and therefore have never been counted in the working force to begin with. On top of that, a growing percentage of people are finding themselves relegated to working part-time; sometimes a few hours a day on several different jobs, because there are no full-time productive jobs available in the economy. You've got a lot of parasitic jobs; you've got a lot of other jobs that in a healthy, growing economy would be necessary and useful. But when you've got a collapse of production as we have in the United States and Europe, and you put on top of that a kind of massive banking crisis – financial bubble bigger than 2008; then you've got a perfect storm for something that will result in mass deaths.

Now, Glass-Steagall is the first step; it's by no means the

totality of what must be done. Mr. LaRouche has laid out the four cardinal laws, four major initiatives that must be taken to restore productivity; to create genuinely productive jobs. But the starting point has to be to break up and separate out the legitimate commercial banking functions from the speculative activities that have completely looted the depositor base of commercial banks since the repeal of Glass-Steagall. Both political parties, in their platforms, have endorsed reinstating Glass-Steagall; and this was not just simply a perfunctory thing.

There was a fight at the Republican convention among the Platform Committee people; there was an aggressive push to force Glass-Steagall's adoption. The same thing happened on the Democratic side. Hillary Clinton has not publicly called for reinstating Glass-Steagall. So, you've got both parties poised.

You have bills in both houses of Congress and a vote can and must be taken; not after the elections, not during the lame duck session, but during this next 2-3 week period starting Tuesday, the 6th of September, when Congress returns that evening. Wednesday will be the first full day that Congress is in session.

This must be one of the very first acts of this Congress during this interim session; and it's not going to happen unless there is a full-blown mobilization of the American people. There are major institutions from the AFL-CIO to various civil rights groups that are with us on this question of Glass-Steagall. But what's required, is an absolutely focussed and tough and laser-like intervention. And I think nothing sums that up more

clearly than what Mr. LaRouche has said repeatedly over the last few days: Namely, if you don't pass Glass-Steagall; if you don't intervene to make sure that Congress does it, then you may die as a result of that.

OGDEN: Well, I want to use as an example of the kind of strategic leverage that is going to be required to force through this passage of Glass-Steagall, I want to use as an example what the LaRouche Movement was able to do by marshalling forces across the country to force the declassification of the 28 pages. Because it's a very similar example of the kind of widespread upsurge in activism across the country led with this kind of laser focus, that's going to be required right now in the coming weeks to force the Glass-Steagall vote. So, on that note, I'd like to introduce a short 7-minute video clip which is excerpts from the blockbuster press conference that former Senator Bob Graham held at the National Press Club this past Wednesday. We can invite you to watch the full press conference, which is available on the LaRouche PAC YouTube channel. For right now, I'd like to introduce that, and then use that to open up a broader discussion here.

FORMER SEN. BOB GRAHAM: Thank you very much, Mr. Burr; and thank you for the opportunity to come back to the National Press Club.

As has been said, on July 15th, after some 14 years,

the chapter of 28 pages from the final Report of the Congressional Joint Inquiry into 9/11 was released. This was removing the cork from the bottle; but there is a significant amount of information which, like the 28 pages, has been withheld. It was necessary to get this first block of material to the public in order to build the support that will be necessary for the balance of the material to flow.

Now that the bottle is open, what is likely to pour forth?

I think there are three tasks in which the liquid will flow.

One is, the 28 pages were written in the Fall of 2002, but were not – in a number of instances – completed. We were under a mandate to submit our final report before the end of that session of Congress; which meant by the end of December of 2002. There were some issues that have not been taken fully to ground. As an example, the role of Prince Bandar, the long Saudi ambassador to the United States. In the 28 pages, it is disclosed that in the book of Abu Zabadeh[ph], one of Osama bin Laden's closest operatives, were the telephone numbers – which were otherwise unavailable – to Bandar's mansion in Aspen, and to his bodyguard here in Washington. There was also information about the fact that both he and his wife had been involved in money transfers which appeared to go to the mentors and protectors of the three hijackers in San Diego. Was that where that money flow ended;

or
did it end up supporting the hijackers? That's the kind of
questions which were raised in the 28 pages; but I hope that
we
will now get information to close those loopsâ.

?: Senator Graham, thanks and congratulations for
what
you're doing in insisting that the facts on 9/11 come out. As
you
pointed out, and as the media pointed out, the 28 pages and
credible media reporting that there were meetings, there were
facts here; not just myths and wonderings, but facts. In San
Diego, the meetings by the Saudi Director of Religious Affairs
with at least three of the hijackers; and 15 of the 19
hijackers
were from Saudi Arabia. There was money paid from Prince
Bandar's
account. Those are the facts; but it just seems that the
American
policy is to hide and to obfuscate. Why? Is it a matter of
Democrats and Republicans alike just want to pander to Saudi
Arabia? What I don't understand is the reason why we don't
just
take the facts and move from there; because these are the
facts.

GRAHAM: No, this is not a partisan issue. In fact, in
the
House, the effort to pass this JASTA legislation that will
modify
the sovereign immunity defense, and prior to that, a
resolution
urging the President to release the 28 pages, was led by a
Republican, Walter Jones from North Carolina, and a Democrat,
Stephen Lynch from Massachusetts. This has had strong
bipartisan

support. If anything, it's more of an Executive Branch versus the people of America; it's been the Executive Branch through not only Justice and State, but Treasury and the intelligence agencies, that have largely been the barrier to allowing this information to be known by the American people. And let the American people then form a judgment. What do they think we ought to be doing in this relationship with Saudi Arabia?

STEINBERG: Jeff Steinberg; {Executive Intelligence Review}. Senator, former Navy Secretary John Lehman, who was a commissioner on the 9/11 Commission, told "60 Minutes" back in April that there really never was a complete investigation by the 9/11 Commission; and you've already said that the Joint Inquiry was limited by time and resources. Now, 15 years later, we have the 28 pages. As you just indicated, there's lots of facts in there. There was a 47-page report written at the beginning of the 9/11 Commission by the two people on your staff who were following up on the Saudi leads. They listed 22 Saudi officials who had direct contacts with just the San Diego hijackers. What do you envision as the next step? Can there be a new investigation without the time restrictions and other problems? Do you support that? How would you envision moving forward from here in addition to the lawsuit which we do hope will be reinstated against the Saudis for discovery?

GRAHAM: In addition to the request to the National

Archives,
who are the custodians of the 9/11 papers, to release those sections of its report which have been withheld which relate to following up to the leads which are in the 28 pages. So, we could ask, in those pages, is there a chapter about Prince Bandar that pursues the leads that were outlined in the 28 pages? Second, will have to be more Freedom of Information Act with the FBI and the CIA. Another thing would be the President; I can understand why George Bush acted the way he did. I cannot understand why Barack Obama is acting the way he has. This information is going to be known; whether it's in 2016, or 2026, or '36, or '46, it will – like the Pentagon Papers and all these other old scandals – eventually it's going to come out. I think the legacy of Barack Obama is going to be stained when the people recognize how much information was under his control, that he made the executive decision to continue to restrict from the American people. So, those are, I think, the principal levers; they all eventually come to the American people. The American people care about knowing what their government did in this particularly egregious action; and if so, will they put enough political pressure? The most immediate thing is to contact your member of Congress and urge he or she to vote for JASTA. That bill has had a roller coaster existence over the last four or five years; it seems to be closer to reaching its destination today than at any

time during that long period. The key is going to be, will the House take it up? That's where the pressure needs to be until that important task is accomplished.

What I think are the most likely three directions after the 28 pages are: One, following up on the leads that were in the 28 pages; such as the role of the then-Saudi Ambassador to the United States, Prince Bandar. Second, there's been information developed since the 28 pages were written in the Fall of 2002; such as the existence of this relationship between a prominent Saudi family, Mohammed Atta and two of his compatriots in Sarasota, Florida. Then third, the litigation that is being frustrated by the sovereign immunity defense; which the Kingdom of Saudi Arabia has been raising. Those are, I think, the three major channels in which we will get additional information on the relationship between Saudi Arabia and the 19 hijackers. The report, I think, made a case that an investigator reading what Prince Bandar had done, would say, "I want to pursue this further." The question is, were those leads pursued? And if so, to what end? I hope what we'll find is that yes, they were pursued; and here are investigative reports that carry this case to its conclusion.

OGDEN: So, as you could see, yours truly Jeff Steinberg was on hand to ask Senator Graham a question; and Senator Graham's emphasis, which he repeatedly came back to, was to open up the file on Prince Bandar, the Saudi ambassador. So Jeff, maybe you want to elaborate a little bit more on where this investigation

needs to go.

STEINBERG: Well, I think Senator Graham was very clear that there are 80,000 pages of documents that the FBI has acknowledged belatedly and begrudgingly exist in Sarasota, Florida. I'm sure that that was a small fraction of the documents down there, as Senator Graham said, 13 of the 19 hijackers, at one point or another, were based in Florida before the attack. Paterson, New Jersey was another center where the hijackers were living and training for a period of time. Falls Church, Virginia was both a place where a number of them were present for a while, but it was a convergence point; a kind of a staging area. There was a confirmed report that a high-ranking Saudi minister was at the same hotel in Falls Church, Virginia as a group of the hijackers the night before the hijacking. So, there are many leads. Undoubtedly, between the FBI, the CIA, the National Security Agency, there's an alphabet soup of 16 intelligence agencies that undoubtedly have millions and millions of pages of undisclosed material.

I think one of the most crucial things – and again, Senator Graham was very clear on this – the most aggressive and effective form of forcing out new information on what really happened is by having the Saudi monarchy reinstated in the lawsuit. Meaning that the JASTA bill has to pass the House; it has to pass by a veto-proof majority. Once again, we're back to the same question: Are you, the American people, going to stand

up and fight for something that's urgently needed? Or, are you going to treat democracy as a spectator sport? If you choose the latter, then the consequences are going to be more of the same and worse. I think that the fact that Senator Graham focussed on further disclosure – as he said, the bottle is uncorked; but the contents have been barely trickled out. There's an enormous amount more that has to be done; and of course, next weekend is the 15th anniversary of the initial 9/11 attacks. Let's not forget, it's the fourth anniversary of the second 9/11 attack in Benghazi in 2012. That's not only a very relevant issue in terms of the consequences of the original cover-up of the Saudi involvement, but it's a very immediate and intensive issue related to the Presidential elections in the US. We've got to be fairly blunt about that. The cover-up of Benghazi is part of the continuation of the cover-up of the Saudi role in the original 9/11 attack.

OGDEN: Well, Diane, you're right in the middle obviously of putting together the commemorative anniversary celebrations and the seminar, and just leading the activism there in New York City. So, maybe you can just pick up from here.

DIANE SARE: Well, I'd like to actually take a step back; because one of the things that Senator Graham brought up about why this was so important. He said there were three reasons: One is the question of justice for the family members of the

people

who were killed; Two, a somewhat obvious question, which is the

question of security. If we don't root out these networks, they're there to be used repeatedly. And three, which I think is

really important and cannot be overstated, which is the question

of whether people trust their government. Because once the population of the United States no longer trusts the government,

which is almost where we are right now, then you lose the republic. Our republic, going back to the conception of Nicholas

of Cusa and {Concordantia Catholica}, depends on this question of

the consent of the governed. If you don't trust your government,

you will not consent to have it representing you. What Mr. LaRouche said in the last days, is what we've seen between the breakthrough that was driven by our work, and then Congressmen Jones and Lynch virtually threatening – not exactly in those words – but saying we know that we are immune if we read this into the record; and what's moving on Glass-Steagall in terms of

the party platforms, is that these Congressmen are beginning to

be forced to represent their populations.

I would put this in an international context, because what

you have coming up with the Vladivostok meetings going on right

now, and the G20; the trans-Atlantic system is completely bankrupt. There is nothing Obama and the current configuration,

the European Central Bank, what are they offering to the world?

Negative interest rates? Keep your money with us, and we'll make you pay! In other words, there is nothing that they can do; but what you have with Russia and China. China's work – which people who are following our website will have seen the show on Wednesday; the New Paradigm show on the question of the far side of the Moon, or the talk Thursday night. There is an entire universe – we'll start with the Solar System – which is opening up, which this collaboration in Asia has to offer. What the Chinese have done is, they're hosting the G20 meeting, and they're making President Putin the guest of honor. Then they're having President al-Sisi as another honored figure at this meeting. What is Obama's response? He thinks he's going to go there and somehow push the Trans-Pacific Partnership; which is bound to be a complete flop, a non-starter. The Russians made very clear in an interview in Xinhua going into this meeting, that Moscow and Beijing need Washington as a partner. I found that somewhat – it made me happy as an American, because I think the US should be a partner in this. Also, paradoxical. Then the person who was interviewed, said Washington can be a complex and unpredictable partner.

So, I would say that our job as Americans – in a sense – we've been given a mission that other very important leaders are saying that the United States is wanted as a valued partner in this New Paradigm. It is for us to deliver that by straightening out this criminal regime that we have. Part of what we saw

with

9/11 is that the cover-up has gone on through two administrations; that Obama has been not only complicit in this,

but with his policies in the region, has contributed to the growth of ISIS, the growth of al-Qaeda, their ability to recruit.

We've lost over these last years, almost 4500 soldiers in Iraq,

which is now known to be a complete lie and a fraud; that's what

came out of the Chilcot Inquiry. The question of 9/11, therefore,

becomes will we get justice? And justice doesn't mean revenge or

retribution; it means will we restore our nation to something which someone would want to give their consent to be governed by

this government?

I think when you look at the question of Mozart, which is

the {Requiem} which will be performed, which our chorus is participating in and working on; Mozart's commitment was that.

He

was a supporter of the American Revolution; he was a supporter of

the ideas of creating a republic, and he was murdered. His work

was eliminated; his contribution, what he could have done had he

lived longer. The piece has lived on because it has a quality which is immortal; which actually embodies the question of human

creativity. What we're seeing here in response is that the people

who are engaged in this are developing a certain kind of passion

which probably was always in them. But because they have a chance to participate in something which is going to be so profound and so beautiful, and it has a mission in the real world, they are becoming passionate again; which is I think is something that's been very lacking. Everyone can think of conversations that you've had with your friends and neighbors about the upcoming election or almost anything; and the population has become passionless, which is why people don't act when they should or when they can.

So, I have a sense that we really are on the brink of a major breakthrough that the United States will be a part of; even if many people in the United States don't fully appreciate why it is here and how they came to be involved in it.

OGDEN: Absolutely! I would just echo exactly what you just said, Diane. In his speech at the Press Club, Senator Graham quoted the often-quoted anecdote from Ben Franklin at the Philadelphia Constitutional Convention; when the woman asked, "What have you given us?" And he said, "A republic, if you can keep it." The passion that Senator Graham has exhibited around this, sustaining his role and his fight for 15 years for the declassification of these documents; where does this passion come from? Even though the FBI tried to intimidate him personally, and told him to back down; basically "Get a life!" they said. Senator Graham has refused to back down, because he sees this – as well it should be seen – as an existential question for the

survival

of the American republic. Not only from justice and the standpoint of national security, but the very survival of our nation as a republican form of government. I would assert that we're looking at exactly the same kind of existential question when it comes to the restoration of Glass-Steagall. The magnitude

of the implosion of the trans-Atlantic system that we are about

to see – if this thing came down without the necessary leadership in place around the restoration of Glass-Steagall and

otherwise, to protect the American people from the fall-out from

that kind of financial crisis – this republic would not survive.

The opportunity is there at our fingertips to join the new

financial architecture and to create the kinds of productive surges in growth that this nation has never before seen; that would surpass even what we achieved during FDR's New Deal, if we

were to join the New Silk Road which is being led right now by China and others. So, it's that same kind of passion which needs

to be applied to that question as well.

DAVE CHRISTIE: Just to add, because I think the other side of this is what Mr. LaRouche has identified that we're at a point now where the old concept of sovereignty from the standpoint of

geopolitics; that the moves that are being made in the world by

the leadership of Russia, China, and India, are obviously the echo of what Mr. LaRouche and his wife Helga have put on the table for over a 40-year period. The discussion of the new financial architecture really began when Mr. LaRouche proposed

the International Development Bank; his proposals for a New Bretton Woods conference, starting in the '90s. That was picked up by Nestor Kirchner of Argentina. Putin was actually discussing this concept as well, of the new financial architecture, in the early 2000s. So clearly, the role of the LaRouches is at the forefront of this New Paradigm and the potential for that to come into existence. What Mr. LaRouche has stressed is that we're going to move beyond the old nation-state system. That doesn't mean we're going to cease to have nations; but rather, the first and foremost thought will be of mankind viewing itself from the common aims of mankind. That humanity will be thought of first. I think that's what we're seeing with the implications of the New Silk Road policy and the new financial architecture; it is just simply to facilitate the expansion of this concept.

In that light, I think it's important that {The Hindu} just had an interview with Helga Zepp-LaRouche; and in the coverage of that article, they cite the question of the Bering Strait, which is the tunnel underneath the Bering Strait to link Eurasia with North America. I think that's relevant to the ongoing discussion in Vladivostok; because clearly the ability for Japan, for Korea, for China and Russia to come together in this part of the world,

represents an amazing potential. Just think of the scientific and technological potentials of those nations: China's space program; Russia's space capabilities; the high-tech capabilities of Japan and Korea. It really represents a very profound potential; and when you begin discussing the development of the Siberia region, the Far East region, you're building up that economic potential right up to the doorstep of the Bering Strait. So, I think that's obviously reflected in this {Hindu} article which interviews Helga Zepp-LaRouche and her call to make the New Silk Road become the World Land-Bridge; which is actually the title of that article.

So, I think the importance of what Diane referenced – this idea of the consent of the governed – in a sense, these discussions that are going on this weekend with the Vladivostok conference, the G20 conference, that is what is actually being discussed. As the Europeans are complaining about Obama, they're trying to ram the TTIP and the TPP down the throats of the Europeans; where prominent leadership of Germany and France are saying, "Wait a second. Aren't we going to be involved in any kind of discussion about this? Is this a democratic process?" But of course, for Obama and the imperial interests that control him, there's no discussion; no democratic process. I think that's actually what is on the table. Just to come back to it, there's

no other place than space, which is perhaps the greatest reflection of the end of the idea of the old system of nation-state. There are no nation-states in space.

We were discussing earlier the fact that this SpaceX rocket just blew up; the great privatized space program that we're now going to have after Obama dismantled NASA. It turns out that its payload was a satellite launched by Facebook to run broad band in Africa. This is the level of technology that we have in the United States, or that we're concerned about. Whereas, if you look at what China's doing with the far side of the Moon, look at this collaborative effort; that can be the way to bring Asians on this planet together to actually realize the common aims of mankind.

OGDEN: If you go back to the inaugural speech that John F Kennedy made in 1961, when he was elected President; that was obviously the focus of a previous generation of this country. He said, we must move beyond the age of war; because all-out war is not conceivable anymore in the age of nuclear weapons. This would lead to the extermination of not just one country or another, but the entirety of the human race. Instead, what we must do, is move beyond the age of war to an age where nations are collaborating to achieve the common aims of mankind. He said, our mission must

be to explore the stars, to conquer the deserts, to cure poverty and disease, and to bring an end to the age of war itself.

When you look back one year at the speeches that Vladimir Putin and Xi Jinping made at the United Nations General Assembly meeting in New York, that was exactly what the subject matter was. It was the 70th anniversary of the end of World War II, and the framework that was put together by Franklin Roosevelt after that war before he died, was intended to be a framework of international relations based on bringing the New Deal, bringing the awesome achievements that the United States had accomplished under the American System to the rest of the world. And, bringing an end to imperialism and colonialism once and for all. So, they harkened back to that framework in which the United Nations was originally conceived, and said this must be the foundation of the paradigm going forward. Immediately after those speeches at the United Nations General Assembly, Helga LaRouche issued a call for a new security architecture for the planet. If you look at how much has changed just over the past one year, in terms of what now exists in actuality in those terms; that new security architecture, the new economic architecture, this new international order has now begun to coalesce.

As Diane was saying, it's incumbent on the American people to impress upon yourself how rapidly the situation in this

country could change, if the necessary steps are taken in order to bring the United States into that new framework. If you bring yourself outwards by a couple of months or one year from the present date, and look at how much has changed since that previous United Nations General Assembly meeting; you can see how rapidly things could change for the better. I know that's been Helga's assertion over and over again. The future is so close; it's at your fingertips. It would be so easy to achieve. But there are bold actions that must be taken in the United States; and absolutely that starts in the month of September with the convening of an immediate vote on Glass-Steagall, and ramming that through the United States Congress.

STEINBERG: I think that Mr. LaRouche has emphasized repeatedly that winning this fight in the United States, basically restoring the United States to its historical tradition – which was an anti-colonial, anti-imperial, specifically anti-British Empire nation that came into existence through a struggle against all those principles of empire that have been gradually more and more adopted by the last two administrations; by the Bush 43 administration and equally so if not even more so by Obama. The fact of the matter is, that we can at this point – as the 28 pages fight indicated, as the momentum for Glass-Steagall indicates – we can win this fight in the United States; but it's got to be done now, and it's got to be done in a timely fashion where people realize that there are critical flanking battles that must be fought. Many other things are merely irrelevant or distractions; and should just be ignored.

We

win the fight on Glass-Steagall; we win the fight on the full exposure of the Saudi 9/11, because that is really a British-Saudi story that goes deep into our own national security

structures. So, these are the things that are going to be measured in the next immediate days and weeks ahead. It has virtually nothing to do with the election show that's going to be

more and more of a dominant factor.

We've got to win this fight for Glass-Steagall; we've got to

win the JASTA fight. Those things can be won in the Congress in

the immediate several weeks ahead of us. That's going to take an

enormous mobilization, a focussed mobilization of the American people. It means a lot of institutions that can be dragged in many different directions, have to have the same kind of laser focus that Mr. LaRouche is calling for and demanding of our own

forces. AFL-CIO actively involved in Glass-Steagall. Now is the

moment to pull out all of the stops and force the issue; because

Glass-Steagall is merely the starting point. It begs the issue of

a national system of credit; of national banking; of establishing

priority projects. Including, first and foremost, reviving NASA;

reviving our government-backed space program. Because these are

the things that are the only way that you're going to revive real

productivity in the US economy, given how far down it's sunk already.

OGDEN: I would just say one thing. Those two subjects – the forcing of the reopening of the 9/11 investigation and the immediate mobilization around Glass-Steagall – these are featured in this week's edition of {The Hamiltonian}; which is hitting the streets today. That is a direct focus in terms of activism that everybody needs to be involved in, is the saturation of New York City, specifically with this weekly publication that is now coming out – {The Hamiltonian}. So, maybe before we conclude this broadcast, Diane, you can give us a quick update on how that's changing the situation on the ground in New York; and what people have to do between now and next weekend in order to maximize the effect of the events that are coming up in a week.

SARE: I would say that people should certainly contact the Manhattan Project office about coming to our meeting tomorrow in Manhattan; where people can pick up copies of {The Hamiltonian} and can join us on the distributions. We've been getting them out all over the city and in the neighboring boroughs, and getting a very favorable response. It's amazing; this one we're printing now is only the fourth issue, but we already clearly have a following of people saying, "Do you have the next one?" I think it's also shaping the perception of what people are willing to say. It may have been a coincidence, I don't know, that we ran our first issue on Hillary Clinton as a stooge for Obama's wars and Wall Street; and that week, Maureen Dowd came out with her column on Hillary Clinton as the pro-war perfect replacement for

Dick Cheney was the idea. As we've seen in the past, there are certain things that we take the point on, and we change what people are allowed to discuss. Like when Mr. LaRouche, years ago during Cheney and Bush, talked about Leo Strauss; and we produced a series of reports – ultimately a book – on this policy of lying and ramming it down people's throats as a way of terrorizing the population to go along with fascism. The next thing you knew, the {New York Times} was running this big article about Leo Strauss, who I'm sure most people had never heard of until we did this.

If you go back to what happened with the 28 pages, Obama had absolutely no intention to ever release those pages. We created a situation where he could not not release them; he had to do it. Therefore, people should take heart in a certain way, that what you used to consider as the powers that be, or the things that are unmovable, or what can't be changed; that is no longer the case. Now is really the moment to pick up – Jeff said it clearly – the American Constitution, Alexander Hamilton; what our nation is actually supposed to represent in the world. Now is the moment for Americans to find their guts and stand up on their hind legs and demand that nothing lower than that standard is going to be tolerated by us at this point.

OGDEN: Absolutely. So, I would encourage everybody to please contact the New York office if you're in the area, or if you

can
travel there. There's going to be a series of events that you
can
participate in over the next week; and it's very significant.
If
you have not yet, please subscribe to our YouTube channel, but
also, watch the two latest features that have been posted on
the
LaRouche PAC YouTube channel and the LaRouche PAC website. As
I
mentioned, the full press conference that Bob Graham delivered
at
the National Press Club is available; the short address of
that
is lpac.co/graham-press-club. We'll put that in the
description
of this video here today. Also, the 20-minute video called
"The
New Silk Road Becomes the World Land-Bridge: a Tour"; which is
very well-composed overview of exactly what the New Paradigm
and
the new economic architecture looks like. Again, we'll put the
URL of that video in the description as well.

So, thank you very much for joining us here today. I
think
this was a very important discussion. Please stay tuned to
larouchepac.com. Thank you very much; good night.

Valg i USA: Det er det, du

gør i dag – og ikke den 8. november – der tæller!

Torsdag, 1. september 2016 (Leder) – En ny, fredelig verdensorden, helliget videnskabeligt fremskridt, reel økonomisk fremgang og en gennemført indsats for udforskning af rummet, bliver nu sammenvævet i en række af i alt fire, internationale topmøder i løbet af månederne september og oktober. Alle fire topmøder komplementerer hinanden, men den vigtigste af dem er topmødet mellem Gruppen af 20, der finder sted den 4.-5. september i Kina. Hvis amerikanere nu, i september, viser tilstrækkelig intelligens og det fornødne mod til at ryste Obamas og hans liges døende system af sig, kan USA begynde at genoplive vores nations moralitet, og med denne, vores videnskab og industri. For dem, der er gamle nok til at huske det, vil virkningen være lig den, der kun blev os lovet gennem den myrdede John F. Kennedys kortvarige regering, der bragte os ud i rummet og til Månen, hvor der siden 1969 har været et mindeplade med ordene, »Vi kom i fred for hele menneskeheden«.

Vi må tilbage til Månen! Vi vil komme tilbage! Månen er den uerstattelige port til Solsystemet, og hinsides dette.

Den stimulus, som John Kennedy gav den amerikanske økonomi i løbet af de få, korte måneder, han fik lov at tjene, var ikke fuldstændigt opbrugt før starten af 1970'erne. Nu er det Barack Obama, der endelig har aflivet alt, hvad der var tilbage af den amerikanske økonomi, ved at nedlukke vores rumprogram. Og den fakkel, som John Kennedy kastede, da han blev dræbt, er blevet samlet op af – Vladimir Putin! Tilsammen med Kinas præsident, Xi Jinping, der står for at skulle åbne topmødet for Gruppen af 20.

Det, som Rusland og Kina tilbyder os, er på den ene side et medlemskab af det udstrakte, voksende eurasiske system med indbyrdes forbunden infrastruktur og en voksende, videnskabsbaseret økonomi. Dette koncept har Lyndon og Helga Zepp-LaRouche været forkæmpere for fra begyndelsen af 1980'erne. Det er nu blevet en realitet som Kinas politik for Den nye Silkevej, der blev vedtaget i 2013, ved navn »Ét bælte, én vej«.

Den anden, komplementære del af deres tilbud er det, der kaldes en »Ny finansiel arkitektur«. Det nuværende finanssystem, der er dømt til undergang, befinder sig på randen af endnu en nedsmeltning, som vil kvæle midlerne til livets opretholdelse i hele det transatlantiske område. Økonomisk udvikling baseret på videnskab, udforskning af rummet og »infrastruktur-udviklingskorridorer«, kræver, at vi vender tilbage til det finanssystem, som blev opfundet af Alexander Hamilton, og som Abraham Lincoln og Franklin Roosevelt senere også vendte tilbage til.

Vi må omgående gribe til handling nu for at sikre, at de spekulative derivaters finansielle fordringer, som på verdensplan er evalueret til 2 milliard dollars, ikke pludseligt kollapser og knuser os omgående, sådan, som det truede med at ske allerede i 2007-08. Dette kræver den omgående tilbagevenden til Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov, for at adskille normal, kommerciel bankvirksomhed fra hasardspilsspekulation, mens der endnu er tid. Der er fremsat lovforslag om at genoplive Glass-Steagall, med mange sponsorer fra begge partier, i begge Kongreshuse. Hvad er det, vore kongresmedlemmer og senatorer foretager sig? Har de nogen som helst idé om, hvor mange, der vil dø i vores befolkning, hvis disse vitale beskyttelsesforanstaltninger yderligere udsættes?

Hvis man venter med at handle til den 8. november, vil det sandsynligvis være for sent. Informer dig og handl i dag, og opsøg og tag kontakt med alle andre, der vil handle sammen med os. Verdens største nationers regeringer appellerer til os om

at gøre dette, og de har ret.

Foto: Præsident John F. Kennedy taler foran Kongressen den 25. maj 1961, hvor han erklærer, »... Jeg mener, at denne nation bør forpligte sig til, før udgangen af dette årti, at fuldføre det mål, at landsætte en mand på Månen og bringe ham sikkert tilbage til Jorden«.